

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1993

Número 76

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 11 de maig del 1993.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES

1) RGE núm. 1807/93, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Teresa Riera i Madurell, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Té intenció el Govern de la Comunitat Autònoma donar compliment a l'acord aprovat dia 7 de juny del 1990 per aquest parlament en el sentit de modificar el Consell regional de la ciència i la tecnologia i constituir una comissió d'assessorament tècnic de l'esmentat consell?"

3119

2) RGE núm. 1812/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, amb la formulació següent:

"Amb quina data, a quina empresa i per quin sistema de contractació ha efectuat l'Ibatur l'adjudicació de la campanya "Un turista, més que un amic" a Eivissa?" 31

3) RGE núm. 1622/93, presentada per l'Hble Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Quina activitat ha desenvolupat la Junta arbitral del transport de Balears des que passà ma dependre de la Conselleria de Treball i Transports?" 31

4) RGE núm. 1638/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Quines són les activitats programades per la Direcció General de Joventut per al segon semestre de l'any 1993?" 31

5) RGE núm. 1813/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, amb la formulació següent:

"En la tasca de coordinació i participació del Govern balear, a través del Secona, en la lluita contra els incendis forestals, es preveu un tractament especial per a l'illa de Formentera, atesa la seva peculiaritat?" (Ajornada) 31

6) RGE núm. 1616/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pons i Villalonga, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Quins inconvenients existeixen per aconseguir concentrar al màxim els serveis de transports regulars de viatgers per carretera a cadascuna de les illes?" 31

7) RGE núm. 1626/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Existeix en el sector turístic una pràctica habitual que consisteix que els intermediaris fan descomptes als establiments turístics per queixes de clients, d'una forma poc unilateral. Pensa la Conselleria de turisme prendre alguna iniciativa per regular aquestes pràctiques?" 31

8) RGE núm. 1630/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Quina resposta té la Conselleria d'Agricultura i Pesca per part del sector al seu programa de modernització de la flota artesanal?" (Ajornada) 31

9) RGE núm. 1632/93, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Quines mesures ha adoptat la Conselleria de Treball i Transports per a l'erradicació de l'intrusisme en el transport de viatgers i mercaderies per carretera?" 31

10) RGE núm. 1639/93, presentada per l'Hble Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari PP-UM, amb la formulació següent:

"Quina és la política específica que pensa dur a terme el Govern balear per fomentar l'associacionisme de les comunitats regionals radicades a les Balears?" 31

II- MOCIONS

1) RGE núm. 1760/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a incendis forestals, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 1104/93. 31

2) RGE núm. 1764/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política financera del Govern de la Comunitat Autònoma, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 1334/93. 31

III.- INTERPEL·LACIONS

1) RGE núm. 1484/93, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a participació del Govern després de la fallida de la cooperativa "Sa roqueta" de Menorca. (Ajornada) 31

IV.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ de la Proposició de llei RGE núm. 1308/93, presentada pel Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa al Consell Consultiu de les Illes Balears

3139

V.- DEBAT DE LES ESMENES A LA TOTALITAT al Projecte de llei RGE núm. 1410/93, relatiu al Consell Consultiu

*RGE núm. 1757/93, presentada pel Grup Parlamentari PSM I EEM

*RGE núm. 1765/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA

3139

I.5) Pregunta RGE núm. 1813/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT.

I.8) Pregunta RGE núm. 1630/93, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Mesquida i Galmés, del Grup Parlamentari PP-UM.

III.1) Interpel·lació RGE núm. ^{1424/93}1622/93, presentada pel Grup Parlamentari MIXT, relativa a participació del Govern després de la fallida de la cooperativa de "Sa roqueta" de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes a tots, començam la sessió plenària d'avui, i abans de començar aquesta sessió vull fer l'observació al ple, d'acord amb la Junta de Portaveus, que hi ha una proposta de modificació de l'ordre del dia, en el sentit que les preguntes números 1630 i 1813, per a les quals estava prevista la contestació del conseller d'Agricultura, queden ajornades per a la propera sessió; i llavors la Interpel·lació núm. 1484, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a participació del Govern després de la fallida de la cooperativa "Sa roqueta" de Menorca, passa a la sessió de dia 19.

Puc considerar que hi ha assentiment en aquesta proposta?

D'acord, idò, queda modificat l'ordre del dia en aquest sentit.

I.1) Pregunta RGE núm. 1807/93, presentada per la Sra. Diputada Teresa Riera i Madurell, del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Començam per la primera pregunta, que és la 1807, que formula la diputada Sra. Teresa Riera i Madurell, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a compliment de modificar el Consell regional de la ciència i la tecnologia, i a constituir una comissió d'assessorament tècnic. Té la paraula la Sra. Riera i Madurell.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El dia 7 de juny de l'any 1990 aquest parlament va aprovar una resolució per la qual el Govern es comprometia a modificar la composició del Consell regional de la ciència i tecnologia, de manera que fos més representatiu de les institucions que fan recerca homologada a la nostra comunitat autònoma, alhora que també es comprometia a crear una comissió d'assessorament tècnic que donés suport a l'esmentat consell. Al final de la legislatura passada, quan es va demanar compte sobre l'incompliment de l'esmentada resolució, se'ns va dir que es feien contactes i gestions, que ben aviat tendrien resultats que portarien a la modificació de l'esmentat consell. També en diverses ocasions durant aquesta legislatura, quan s'han tractat temes relatius a la investigació científica i al desenvolupament tecnològic, se'ns ha dit que primer de tot el que s'havia de fer era engegar aquest consell.

Tenint en compte que ha passat molt de temps, que el titular de la conselleria ha canviat en diverses ocasions, voldríem demanar a l'actual conseller si té la intenció de donar compliment a l'esmentat acord d'aquest parlament. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el conseller Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Sr. President, senyores i senyors diputats, Sra. Diputada. Sí, efectivament tenim la intenció de fer-ho.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rotger. Vol tornar fer ús de la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Sí, Sr. President. Moltes gràcies si realment, doncs, tenen la intenció de complir aquest acord. Voldríem

saber quan, si encara hem d'esperar molt, ja que això és una qüestió que ve de l'any 1988, que es va crear aquest consell, i després si un cop l'hagin creat, també ens agradaria que el reunissin, perquè creiem que no s'ha reunit mai.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sí, té raó que efectivament ja és hora de fer-ho. Jo he dit abans que teníem la intenció, que és ferma. De totes maneres s'ha de dir que el que hem fet i el que pensam fer és complir no solament amb la lletra, sinó amb l'esperit del que era aquesta disposició, de manera que en aquest moment tenim un esborrany de la Llei I+D, que és l'important, que és definitivament el que pot ser que pugui canalitzar ja tot el que és el tema de la investigació; i en aquest esborrany que tenim, encara que és esborrany, li puc dir que a l'article novè diu que "amb l'efecte de promoure la participació de la comunitat científica i dels agents econòmics i socials en l'elaboració, l'execució i l'evolució del Pla regional"- de l'I+D "es constitueix el Consell balear d'investigació, innovació i tecnologia".

I a continuació, la resposta sobre si aquesta llei a través dels seus processos arriba a ser normativa legal, es diu també que el Consell balear d'investigació, innovació i tecnologia serà assistit en els temes que convengui per una comissió científica, que ve a ser la comissió d'assessorament que dèiem, presidida pel vice-rector d'investigació de la Universitat de les Illes Balears. Per tant jo crec que si s'aprova aquesta llei quedarà complert, si bé és ver que amb una certa dilació, aquesta recomanació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 1812/93, presentada pel Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT.

EL SR. PRESIDENT:

La segona pregunta és la 1812, que formula el diputat Sr. Cosme Vidal i Juan, del Grup MIXT, relativa a adjudicació de la campanya "Un turista, més que un amic" a Eivissa. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Turisme, a mitjans del mes de març, varen publicar als periòdics d'Eivissa una notícia sobre adjudicació a l'empresa Eivissa Publicitat d'una campanya de conscienciació ciutadana davant el turisme. Per això el dia 22 del mes

de març vaig demanar al punt de precís i preguntes del Consell Insular la mateixa pregunta que faig avui aquí: amb quina data, a quina empresa i amb quin sistema de contractació s'havia fet aquesta adjudicació de la campanya. Se'ns va contestar que no s'havia adjudicat, i posteriorment en comissió informativa de dia 26 d'abril, quan es va parlar del conveni entre l'Ibatur i el Consell Insular, se'ns va dir que degut a aquest conveni ho havia d'adjudicar Ibatur. En el ple de dia 29 es va provar -per cert, per unanimitat de tots els grups- aquest conveni amb Ibatur, o sigui l'aportació per part del Consell Insular de la quantitat corresponent, i per part dels ajuntaments, a més naturalment del que fa la Conselleria de Turisme, i llavors vàrem saber que era aquí, en aquest parlament, on havíem de formular la pregunta, que ja ho dic, perquè només es tracta de saber la data, l'empresa, i per quin sistema de contractació es va efectuar aquesta adjudicació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el conseller Sr. Cladera.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Jaume Cladera i Cladera):

Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Vidal. Per acord dels batles d'Eivissa, del Consell Insular i d'Ibatur, es va decidir -com vostè bé ha explicat- fer una campanya per transmetre a la societat d'Eivissa la necessitat de cuidar la imatge d'Eivissa, que durarà tot l'estiu, amb mitjans publicitaris locals, amb falques de ràdio locals, fins i tot amb un spot de televisió regional, local. El pressupost d'aquesta campanya és de 18 milions i mig, a terceres parts entre el Consell Insular, els ajuntaments i Ibatur. Essent una campanya que es produeix dins Eivissa, les parts participants varen acordar que es contractàs amb Eivissa Publicitat, i que perquè hi hagués una institució que la contractàs en nom de tots tres, es va delegar que fos Ibatur que la contractàs. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cladera. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Vidal?

EL SR. VIDAL I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. A veure si ho podem fer també ràpidament, perquè en el Consell d'Eivissa, quan es va treure aquest tema, i tenc aquí la premsa d'Eivissa que ho va recollir textualment, i ho llegiré en castellà, el Sr. President de la institució va dir "lo que tenemos que aprobar o no, es si aportamos los 6 millones a la campaña", i llavors diu "no sabía si la campaña había sido adjudicada directa, indirectamente o a través del rápido de Formentera". I com que fa molt de temps que

ja estam en política vostè i jo, Sr. Conseller, i sabem de qui és, hi havia la publicitat, i de qui és el ràpid de Formentera; i com que resulta que com passa amb el ciclisme, hi ha gent d'Eivissa que és com n'Anquetil d'aquell temps, com en Roeminger d'aquests temps, i són molt ràpids, però, amb una paraula, el que voldríem és que sortissin tots de la meta al mateix temps, o almenys que tenguessin les mateixes oportunitats. I el que jo li he demanat, vostè no m'ho ha contestat: amb quina data? que crec que és fonamental, perquè ara ja hem sabut que va ser assessorat, bé o malament, per les altres parts contractants, per adjudicar-ho a una empresa determinada, no sabem si a través del ràpid de Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Cladera? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Jaume Cladera i Cladera):

Gràcies, Sr. President. Sr. Vidal, a nosaltres el Consell Insular i els ajuntaments ens varen dir que això era una campanya que es feia a l'illa d'Eivissa, i que el normal és que es contractàs amb una empresa d'Eivissa. Jo, per la meua banda, el que li puc dir és que no sé -em cregui o no- qui és Eivissa Publicitat. No ho sé, no sé aquesta història que vostè conta d'on ve. I la dada de la contractació no la tenc, però li puc fer arribar urgentment; de fet tampoc li puc dir si està contractada definitivament, però si està contractada li faré arribar la data urgentment.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cladera

I.3) Pregunta RGE núm. 1622/93, presentada per la Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

La tercera pregunta és la 1622, de la diputada Sra. Salom, relativa a juntes arbitrals. Té la paraula la diputada Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Treball i Transports. M'agradaria saber la Junta arbitral de transports de Balears, des que va passar a dependre de la seva conselleria, quin tipus d'activitats ha duit a terme.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. El Sr. Oliver té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I TRANSPORTS (Llorenç Oliver i Quetglas):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La Junta arbitral va ser transferida a la Comunitat el 2 de setembre del 1992, i va passar a formar part de la Conselleria de Treball i Transports dia 3 de setembre. les actuacions dutes des d'aquest dia fins al 10 de maig han estat 10 regulacions, una d'elles no ha estat admesa per excedir-se en 500 mil pessetes, dues per desistiment per acord previ abans d'arribar a les discussions, una desistiment i tres laudes emesos. Això és tot.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar fer ús de la paraula? No.

I.4) Pregunta RGE núm. 1638/93, presentada pel Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 1638, del diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup PP-UM, relativa a activitats programades per la Direcció General de Joventut pel segon semestre del 1993. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sra. Consellera. Quines són les activitats programades per la Direcció General de Joventut per al segon semestre de l'any 1993?

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Prec silenci als diputats, per favor. Té la paraula la consellera Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA ADJUNTA A LA PRESIDÈNCIA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Huguet. La Conselleria adjunta a la Presidència, a través de la Direcció General de Joventut, d'acord amb els objectius plantejats a la presentació dels pressuposts, té previst realitzar -molt breument- les següents activitats:

Desenvolupament d'una política de cooperació institucional, a través de la potenciació de la Comissió interdepartamental de joventut; convenis de col·laboració amb administracions locals i altres organismes, per exemple amb camps de treball amb l'Ajuntament de Formentera, serveis nous d'informació juvenil, cooperació amb l'Institut de joventut del Ministeri d'Assumptes

Socials. En tema de formació ocupacional presentarem nous programes de formació ocupacional finançats pel Fons Social Europeu, col·laboració amb la iniciativa Universitat Oberta, informació diversa sobre la modificació de la reforma educativa, possibilitat d'inserció laboral, nous estudis de la universitat, i conferències sobre iniciatives empresarials i estudis de noves formes de suport a iniciatives empresarials.

En el que és política de serveis, dues vessants, la duita a terme per la Direcció General de Joventut sobre informació juvenil, atès que tenim un increment del servei d'informació juvenil, consolidar la xarxa existent, curs per a tècnics en aquesta matèria, i estudiar possibilitat de connectar mitjançant informació de diferents serveis, tots els serveis, i l'obertura d'una biblioteca especialitzada en temes de joventut. En el que són activitats de promoció cultural diverses, tal com pot ser concursos i exposicions de joves creadors d'àmbit nacional, concurs internacional de piano, etcètera. Assessories en relació a temes d'objecció de consciència, programes europeus, cooperació internacional, ensenyament, etcètera. Publicacions, sobre objecció de consciència, guia d'ocupació, guia de vacances de l'any 1993, guia d'associacions, normativa de joventut, i un dossier sobre el que és Europa. Intercanvis internacionals amb Portugal, Finlàndia i Alemanya.

En el que es refereix a activitats desenvolupades per l'Institut balear de serveis a la joventut, campaments i colònies d'estiu de 6 a 12 anys, campaments d'aprenentatge i camps de treball de 12 a 18, així com intercanvis amb la resta de comunitats autònomes, i per a majors de 18 anys camps de treball de set comunitats autònomes i intercanvis. Tenim com a novetat intercanvis amb Txecoslovàquia. Tíde continuarà organitzant els seus viatges i cursos d'idioma a l'estranger, i en política de participació i de millora de qualitat de vida; cicle de conferències amb monitors de temps lliure pel tema de la sida, conscienciació sobre el Dia mundial de la sida, al mateix temps ampliació dels serveis oferts a la borsa d'habitatge per a joves, més entitats on es pugui realitzar la prestació social substitutòria d'objectores de consciència, i tot el que és prevenció de malalties i de drogodependències.

En definitiva hi haurà dos eixos bàsics: suport a entitats ja existents, suport a Consell de joventut i disseny de projectes que afavoreixin la participació de joves. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Huguet? Té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sra. Consellera, rebí també amb tot respecte el nostre suport que ha rebut amb aplaudiments de l'oposició. Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 1616/93, presentada pel Sr. Diputat Antoni Pons i Villalonga, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Passam a la pregunta 1616, que formula el diputat Sr. Antoni Pons i Villalonga, del Grup PP-UM, relativa a serveis de transport regular de viatgers per carretera. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I VILLALONGA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La pregunta que feim al Govern és: quins inconvenients existeixen per aconseguir concentrar al màxim els servicis de transport regular de viatgers per carretera a cadascuna de les illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el Conseller Sr. Oliver.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I TRANSPORTS (Llorenç Oliver i Quetglas):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La Llei 16/87 de dia 3 de juliol, ... correspon a la comunitat autònoma la promoció de les instal·lacions d'estacions de transports. no obstant això són els ajuntaments respectius els que han d'iniciar l'expedient. En aquest moment la conselleria fa estudis per proposar a cadascun dels ajuntaments les estacions corresponents per concentrar els autobusos a cadascun dels llocs establerts, ... amb totes les condicions favorables per al bon ús a l'usuari. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Vol tornar fer ús de la paraula? No.

I.7) Pregunta RGE núm. 1626/93, presentada pel Sr. Diputat Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 1626, que formula el diputat Sr. Pere Palau i Torres, del Grup PP-UM, relativa a descomptes a establiments turístics per queixes de clients. Té la paraula el diputat Sr. Palau.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Turisme, com vostès deu conèixer, existeix al sector turístic una pràctica habitual que consisteix que els intermediaris fan

descompte als establiments turístics per queixes de clients, d'una forma un poc unilateral. Pensa la Conselleria de Turisme prendre alguna iniciativa per regular aquestes pràctiques?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau. Té la paraula el conseller Sr. Cladera.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Jaume Cladera i Cladera):

Sí, Sr. President. Sr. Palau, sí, és una pràctica habitual la que acaba d'exposar vostè, i que pot estar tal vegada reconeguda per certes legislacions europees de defensa del consumidor, però que dins l'àmbit de la nostra comunitat de qualque manera el que hem de regular és la forma de fer-se, perquè el que succeeix és que a final de temporada els tour operadors fan descomptes, com deia bé vostè, d'una forma unilateral, sense que els empresaris de les Illes sàpiguen a compte de quina queixa o de quina reclamació es produeix el descompte. La idea que estudien els serveis jurídics és o bé fer un decret, o bé dur una llei al Parlament per regular no la quantitat d'aquests descomptes, sense entrar al fons de la qüestió, sinó la forma de fer-los, i crear una comissió d'arbitratge que pugui decidir sobre aquells casos de dubte.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cladera. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Palau? Té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller, només vull agrair-li l'interès que pren la conselleria en aquest aspecte concret. Nosaltres no estam en contra que en alguns casos determinats, i creim que en alguns casos són justs aquests descomptes. Contra el que sí estam, és la manera com es fan ara. Crec que ha de ser a través de la legislació pertinent, com vostè ha anunciat, i a través d'una comissió que sia la que d'alguna manera diga si aquests descomptes primerament s'ajusten a la realitat, i les quantitats que moltes vegades fan els tour operadors són les justes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau.

I.9) Pregunta RGE núm. 1632/93, presentada per la Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta 1632, que formula la diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup PP-UM, relativa a intrusisme. Té la paraula la diputada Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Treball i Transports. M'agradaria saber quines mesures ha pres la seva conselleria per a l'erradicació de l'intrusisme en el transport de viatgers i de mercaderies per carretera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Té la paraula el conseller Sr. Oliver.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I TRANSPORTS (Llorenç Oliver i Quetglas):

Gràcies, Sr. President. Una de les funcions més ingrates que té la meva conselleria és sancionar. A ningú agrada aquesta activitat, però no queda altre remei, almenys ho intentam per protegir els que fan les coses baix la reglamentació vigent. No obstant això, li puc dir que per atacar l'intrusisme, que n'hi ha molt, estam en tot els aspectes, hem format una comissió dins l'aeroport per controlar l'actuació i activitats de prestació de vehicles sense conductor, i de taxis i d'autocars discrecionals dins l'aeroport. La comissió es reuneix una vegada cada mes. També tenim una altra comissió de seguiment de mercaderies, la qual permet donar compte de la gestió que es fa i el seguiment de cadascuna de les cessions mentre sigui factible. També li puc dir que, degut a la falta d'atenció de cadascuna de les nostres gestions quant a sancions, ens hem vist obligats a donar compte al Delegat de Govern perquè procedeixi a ordenar precintat de vehicles que estan amb expedients suficients per poder arribar al precintat. Ens sap molt de greu, però ho hem hagut de proposar així. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Vol tornar fer ús de la paraula? No.

I.10) Pregunta RGE núm. 1639/93, presentada pel Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari PP-UM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la darrera pregunta, que és la 1639, del diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup PP-UM, relativa a política específica del Govern balear per fomentar l'associacionisme a les comunitats regionals radicades a Balears. Té la paraula el diputat Sr. Huguet i Rotger.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. De tots és conegut que de cada vegada s'implanten amb més força comunitats d'altres regions a les nostres illes. Amb aquest motiu demanaríem al Govern quina és la política específica que pensa dur a terme per fomentar l'associanisme de les comunitats regionals radicades a les Illes Balears.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. Huguet. Té la paraula la consellera Sra. Estaràs.

LA SRA. CONSELLERA ADJUNTA A LA PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Huguet. La Conselleria adjunta a Presidència, des que va crear la Direcció General de Relacions Institucionals, ha estudiat i ha fet una relació de totes les cases i centres regionals assentades a les nostres illes, i ha demanat informació detallada de quines han estat les àrees o sectors que precisen de major atenció. Les cases i centres regionals són el reflex d'una realitat plural de les nostres illes, i els objectius bàsicament són fomentar la cultura pròpia de les seves terres d'origen, al mateix temps que una integració plena a l'actual realitat balear. Conscients d'aquest plantejament, des de la conselleria es va dictar un decret i posteriors ordres de desenvolupament d'aquest decret, un a l'any 92 i un a l'any 93, perquè els col·lectius de les cases o centres regionals puguin desenvolupar tot el seu potencial.

Més o menys, molt breument, les mesures de suport han estat i s'han concretat en el següent: en primer lloc un assessorament tècnic a aquestes cases regionals des de la Direcció General de relacions institucionals, que ha donat suport legal per a aquestes associacions, informació de la comunitat autònoma, d'altres institucions i d'àmbit general. S'ha tingut participació en aquelles activitats organitzades per les pròpies cases regionals i l'organització d'activitats de caràcter socio-cultural que es desenvolupin en els centres. Al mateix temps s'han executat programes que propicien el coneixement de la realitat balear entre aquestes cases regionals radicades a Balears, i s'han tingut reunions periòdiques a la seu de la Direcció General de Relacions Institucionals. Han tingut també un suport econòmic tots els centres regionals que varen sol·licitar ajuda a l'empara d'aquesta ordre de l'any 1992. Des del 1991 s'ha institucionalitzat una trobada de cases i centres regionals que ha reunit cada any entre unes 3000 i 5000 persones, la primera a Ifebal, la segona a Lluc, enguany a Felanitx.

D'altra banda un dels objectius també de la conselleria ha estat fomentar aquelles iniciatives de constitució d'entitats associatives que recullin les expectatives i inquietuds d'aquells ciutadans oriünds d'altres comunitats autònomes que no comptin amb altres associacions que els agrupin. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

II.1) Moció RGE núm. 1760/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a incendis forestals, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 1104/93.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon a mocions, i començarem per la 1760, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a incendis forestals. Aquesta moció ve derivada del debat de la Interpel·lació 1104, i té la paraula en nom del grup proposant el Sr. Moragues.

Sr. Moll, per favor. Pot fer lectura del text de la moció?

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sí, Sr. President:

"Primer: En el termini d'un any, el Govern de la Comunitat Autònoma presentarà un projecte de llei forestal de Balears.

Segon: en el transcurs del present any, el Govern de la Comunitat Autònoma ultimarà i presentarà al Parlament per al seu debat la totalitat dels plans comarcals contra incendis, derivats de l'aplicació del Pla general de defensa contra incendis forestals de Balears de l'any 1988.

Tercer: El Govern de la Comunitat aprovarà un pla plurianual d'inversions per tal de garantir la lluita contra els incendis forestals, en col·laboració amb els consells insulars, pla que haurà d'entrar en vigor amb els Pressuposts generals per a 1994

Quart: La Conselleria d'Agricultura i Pesca a través de l'empresa Sefobasa, i amb criteris emesos pel Servei de conservació de la naturalesa, elaborarà una estratègia per tal de controlar la vegetació a camins rurals tallafocs, faixes auxiliars, àrees públiques recreatives, voltants d'abocadors de fems, etcètera.

Cinquè: La Conselleria d'Agricultura i Pesca i l'empresa pública Sefobasa convindran la presència de brigades estables durant tot l'any a cadascuna de les illes.

Sisè: La Conselleria d'Agricultura i Pesca presentarà al Parlament en el primer període de sessions de l'any 1994 un pla de reforestació per a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que des de l'òptica de la nova PAC tengui en compte:

- a) La incidència de l'abandonament incontrolat de terres.
- b) La conveniència d'encarrilar la transformació de l'activitat agrària també cap als cultius forestals.
- c) La necessitat de restaurar la cobertura natural de la terra, respectant la biodiversitat vegetal i afavorint la regeneració natural allà on sigui possible.
- d) Potenciar la conservació del tipus de bosc existent a la nostra comunitat, assegurant al mateix temps els tractaments fitosanitaris i la lluita contra les plagues i els tractaments silvícoles que redueixin el risc d'incendis.

Setè: El Govern de la Comunitat Autònoma establirà per al proper exercici agrari mesures cautelars i dissuasòries per evitar que ancestrals hàbits en la ramaderia extensiva siguin causa de cremadisses incontrolades. Es dictaran així mateix instruccions de caràcter restrictiu a l'hora d'autoritzar la utilització del foc per fer desaparèixer rostolls i altres restes vegetals.

Vuitè: El Govern de la Comunitat Autònoma establirà en la mesura de les seves possibilitats una política d'adquisició de terrenys que permeti la creació d'una xarxa de titularitat pública en el conjunt de les Illes, i que possibiliti els treballs silvícoles abans definits i la ubicació d'àrees públiques recreatives. També incrementarà l'actual política de convenis amb finques particulars.

Novè: La Conselleria d'Agricultura i Pesca elaborarà uns criteris que es debatran al Parlament per desenvolupar anualment campanyes de conscienciació ciutadana en coordinació amb totes les administracions, i amb especial dedicació als ambients escolars i educatius.

Desè: La Conselleria d'Agricultura i Pesca impulsarà la investigació científica sobre les causes i motivacions que produeixen els incendis forestals i la utilització de noves tecnologies per millorar l'eficàcia dels serveis de lluita contra el foc, i molt especialment el servei de protecció meteorològica i de detecció d'incendis.

Onzè: La Conselleria d'Agricultura, en col·laboració amb la Federació d'entitats locals de Balears crearà un centre de formació i entrenament del personal que participi en la lluita contra incendis forestals, establint procediments que contribueixin a la seva professionalització.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. El Sr. Moragues té la paraula.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies també, Sr. Secretari, per l'extensió de la lectura; i abans de començar, si em permet una correcció d'una errada tècnica al punt desè, que parla d'"eficàcia del serveis de lluita contra el foc, i molt especial-

ment el servei de protecció meteorològica", ha de dir "predicció meteorològica", com vostès segurament se n'hauran donat compte.

Senyores i senyors diputats, presentam avui per al seu debat un conjunt de propostes derivades de la interpel·lació sobre incendis forestals que vàrem discutir fa molt poques setmanes en aquest parlament. Amb el mateix ànim d'arribar a acords, de mantenir el tema per damunt de les divergències partidistes, en definitiva amb l'esperança que de la discussió d'avui es pugui treure quelcom de positiu per al conjunt de la comunitat, presentam aquestes proposicions. I crec que a més molt especialment que desgraciadament els incendis forestals no és que estiguin a l'ordre del dia, però sí a l'ordre de cada cap de setmana, crec que val la pena que el Parlament faci un esforç per demostrar a la societat que en aquesta cambra hi ha sensibilitat per resoldre els problemes que afecten quotidianament el conjunt de la societat.

Així, presentam aquesta moció que compta amb cinc blocs de mesures que al nostre entendre s'han de prendre, s'han de mantenir o s'han d'impulsar. En primer lloc mesures d'extinció; en segon lloc mesures de prevenció, d'informació i de formació; en tercer lloc hem de donar a entendre als propietaris de les zones forestals que prenguin consciència que dels boscos se'n pot treure una rendibilitat econòmica, si no, ningú no es preocuparà del manteniment d'aquestes zones. En quart lloc ha d'entendre també la societat que amb els incendis forestals tothom hi perd. I en cinquè i darrer terme hem d'emprendre mesures dissuasòries per tal d'investigar a fons, per conèixer la causalitat del incendi i prendre les mesures que pertoquin, fins i tot de tipus legal.

Passaré ràpidament a comentar les propostes. La primera fa referència a la necessitat de comptar amb una llei forestal de la comunitat autònoma. Aquest és un tema molt vell en aquest parlament, ja fa molts d'anys que els distints grups de l'oposició reclamen la presència d'aquesta llei per al seu debat en el Parlament; el Conseller ens ho va anunciar al debat de la interpel·lació, i per tant jo no hi passaré més que per damunt, però es tracta que una vegada per totes el Govern prengui un acord, un compromís per tal que la llei d'una vegada per totes sigui aquí a debatre al Parlament.

Crec que junt amb aquest tema legislatiu la Conselleria ja, i abans d'aprovar la llei forestal de Balears, hauria de publicar normatives que deixassin clares una sèrie de mesures dissuasòries per evitar cremadisses incontrolades, ja sigui prohibint qualsevol activitat agrària a les zones que han estat subjectes a aquestes pràctiques, i en tenim exemples notoris i repetits a tots els contextos de les Illes Balears; ja sigui primant el no-foc en les activitats agropecuàries. Creim també que la conselleria hauria d'iniciar una línia d'actuació per dissuadir els pagesos de la utilització del foc per fer desaparèixer rostolls,

primerament perquè aquestes pràctiques comporten un empobriment directe del sòl, i en segon terme perquè s'ha calculat que aquests focs són els causants del 30% de les emissions d'anhidric carbònic a l'atmosfera. Perquè se'n facin una idea, senyores i senyors diputats, aquestes emissions són més grans que tota la contaminació de totes les centrals tèrmiques que hi ha en aquest país, a Espanya.

La dissuasió que proposam, i estam segurs que els tècnics de la conselleria ho tindran més clar que nosaltres, poden anar des de la restricció de les autoritzacions a la finançació o subvenció per adquisició de maquinària per fer desaparèixer aquesta vegetació per la qual s'utilitza el foc. Sabem que són pràctiques molt arrelades i que difícilment es podran fer desaparèixer en un termini breu de temps, però estaria bé que la conselleria començàs a treballar en aquest sentit.

Proposam també que la conselleria ultimate el procés de redacció dels plans comarcals que va començar amb molta força després de l'aprovació del Pla general de defensa contra els incendis forestals a Balears; parlem de l'any 1988. Un document que va ser aprovat l'any 1988, que ja no té vigència perquè estava aprovat amb un termini de cinc anys, i encara esperam tots els plans comarcals que havien de ser el desenvolupament natural d'aquest pla general de defensa contra els incendis. Crec que d'una vegada per totes la conselleria hauria de fer un esforç, presentar aquí els plans comarcals de zones que ja vaig tenir ocasió de repetir durant la interpel·lació- haurien de comptar forçosament amb plans: l'illa de Menorca, que és a punt de rebre la benedicció de la Unesco per ser reserva de la biosfera; l'illa d'Eivissa, l'illa de Formentera, o la serra de tramuntana que, com vaig dir, tenia una vocació de parc natural evidentíssima.

Entenem que aquesta planificació s'ha d'estendre al camp econòmic, per la qual cosa proposam que el Govern de la Comunitat elabori un pla plurianual d'inversions dirigit als consells insulars per tal de garantir el manteniment de la lluita directa contra el foc. És un fet que les infraestructures insulars són les que s'han fet càrrec de la lluita contra els incendis, i pensam que açò és hora de reconèixer-ho a nivell pressupostari, Crec que és evident el que acab de dir, i ho ha de fer el Govern participant en la finançació de la despesa que els representa als consells insulars el manteniment d'aquesta garantia d'èxit en la lluita contra els incendis que són avui per avui els parcs insulars de bombers. Val la pena posar entre parèntesi una qüestió que segur que és coneguda per tots els senyors i senyores diputats, però que crec que val repetir, com dic: la competència de la lluita contra els incendis forestals no és dels consells insulars, és del Govern de la Comunitat Autònoma, i no se'n pot desentendre d'una qüestió tan important, que costa tants de doblers a les finances insulars, a tots els consells insulars, Menorca, Mallorca i Eivissa.

Proposam així mateix que la conselleria defineixi una línia d'actuació quant al control de la vegetació a les zones on aquesta es converteix en un risc de foc important, respectant no només els criteris que se'n poden extreure dels plans

comarcals, quan existeixen aquests, sinó també, i molt especialment, les recomanacions proteccionistes emeses pel Servei de conservació de la naturalesa. És a dir, que el remei no sigui pitjor que la malaltia, que també sol passar; he tingut ocasió d'estudiar en profunditat algun pla comarcals que no s'ha aprovat en definitiva, com és el pla comarcals de Menorca, i allà per exemple els tallafocs eren a vegades de més extensió que les zones boscoses que es volien protegir, en clara contradicció amb l'objectiu que es volia aconseguir. És a dir, seria molt interessant trobar un punt intermedi, un punt d'equilibri entre la necessitat existent d'intervenir i la necessitat evident de respectar en la majoria dels casos el normal desenvolupament de les comunitats vegetals. Aconseguir això, que és possible encara que no se m'escapa la seva complexitat, ha de tenir continuïtat en el fet que les decisions preses s'han de dur a la pràctica, i per açò és necessari que Sefobasa, l'empresa pública que es va crear per aquestes tasques, la conselleria i els consells insulars acordin l'establiment de brigades forestal estables a cadascuna de les illes.

Plantejam també a la nostra proposició la problemàtica de la reforestació. Parlar d'incendis forestals du lligat íntimament parlar de la repoblació. Creim que ha arribat l'hora que la comunitat tenguí un pla de reforestació que no sigui el resultat d'accions puntuals, sinó que existeixi un nexa entre ells, i aquest no pot ser més que les conseqüències que se'n desprenen de les mesures d'acompanyament de la nova política agrària comuna, i de la problemàtica que planteja l'abandonament de terres que també està contemplada amb la PAC, i que no podem deixar desatesa, perquè pot ser una via important cap a l'erosió i el deteriorament paisatgístic. Per tant, fer possible la reforestació, estimular les tasques de repoblació i el manteniment de les masses boscoses mitjançant la utilització de les primes comunitàries, tant a la repoblació com amb el manteniment i la compensació de rendes ha de ser l'objectiu prioritari per a la conselleria, per tal d'introduir criteris de rendibilitat econòmica i perquè l'abandonament de terres derivi cap a activitats forestals, reduint el nivell d'incendis que l'abandonament de conreus comporta.

I ja per acabar presentam una sèrie de propostes destinades a la prevenció; prevenció i dissuasió mitjançant la potenciació de la detecció d'incendis i la millora del servei de predicció meteorològica; prevenció mitjançant la realització de campanyes de sensibilització diferenciades per grups de població, i realització de campanyes d'informació per alertar de l'existència del perill. No ens hem de cansar de dir i repetir que la guerra contra els incendis no la guanyarem sense una participació activa de la societat que forçosament ha de canviar d'actitud en front de la casuística dels incendis. La col·laboració de mitjans de comunicació, associacions i sectors cada vegada més amples, s'ha de potenciar des de les institucions, de manera que el conjunt de ciutadans de les nostres illes se'n donin compte que el pro-

blema dels incendis no és un problema de l'administració, sinó que afecta el patrimoni natural de la comunitat, i per açò tots els seus habitants.

Esper, senyors i senyores diputats, que per al bé dels nostres boscos, de la nostra qualitat mediambiental, que vol dir en definitiva qualitat de vida, ens posarem d'acors, i del debat que hem efectuat sobre l'important problema dels incendis forestals n'exreguem conclusions positives que ens facin avançar cap a la resolució d'aquest problema. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. no em tocava mi intervenir en aquesta moció, perquè tampoc no vaig intervenir en la interpellació, però està vist que aquesta plaga que hi ha actualment en gent experta en incendis forestals, començant pel Sr. Conseller i acabant pel nostre diputat que havia d'intervenir en aquest afer, doncs hem de sortir altres per cobrir la seva feina.

Deixant-nos de bromes, hem de dir que nosaltres en la globalitat d'aquesta moció estam d'acord, perquè no es pot estar en desacord que en el termini d'un any, que és un temps crec que molt raonable, es demani al Govern de la Comunitat Autònoma que presenti un projecte de llei forestal de Balears. Amb altres projectes de lleis que precisament no combatran cap incendi, sinó que pot ser que l'activin, hi ha presses; i jo crec que aquest, que ja sabem que quan menys s'espera es pot produir un incendi, i sobretot la llei és del patrimoni forestal, no es tracta només dels incendis, crec que seria una bona passa a fer pel Govern. Per tant estarem d'acord amb aquest punt número 1, igualment amb el 2, que des dels plans comarcals contra incendis derivats de l'aplicació del Pla general de defensa contra incendis forestals a Balears, que és de l'any 1988, han passat cinc anys, crec que també que es presenti dins d'aquest any per part del Govern és raonable i s'hi ha d'estar d'acord.

Quant al punt tercer, si bé li donarem suport, jo dissent del que ha dir el Sr. Moragues quant al fet que els consells insulars com si ho fessin per un favor, que col·laboren en aquesta lluita contra els incendis forestals, perquè és competència de la Comunitat Autònoma. I aquí, vostè que ha set president d'un consell insular, jo també ho he set, crec que en això no coincidim, perquè si estan homologats a les diputacions provincials crec que els consells insulars tenen una responsabilitat bastant directa en l'extinció dels incendis forestals. Però això no és més que un matis i un punt de vista en què tal vegada l'equivocat som jo. Per tant amb

l'esperit d'aquest punt estam d'acord. Igualment amb el quart, perquè, bé, que s'elabori una estratègia per tal de controlar la vegetació en els camins rurals, a través de l'empresa Sefobasa es faci un poc de prevenció d'incendis, estam d'acord, igual que amb el punt 5; si bé que sobre el punt 5 sí que he de dir, ja que està malalt el conseller corresponent, i per si els passava als que segurament els contestaran, crec que ja es fa, que la presència de les brigades estables durant tot l'any a cadascuna de les illes és una cosa que ja es du a terme, o almenys les segons les notícies que tenc. De totes maneres si és així, més a favor d'estar-hi de tot.

La reforestació? Naturalment, en tots aquests apartats que diuen, molt bé. Al punt 7 ens abstenrem, perquè no acaba d'estar clar, hi ha aquestes mesures cautelars i dissuasòries, que hi estam d'acord, que de vegades es fan cremadisses incontrolades per falta de cura suficient, però que de totes maneres aquestes coses restrictives crec que, com que és una pràctica -com vostès diuen aquí-, uns hàbits ancestrals, s'hi ha d'anar amb molta cura, i valgui la repetició. Per tant no estam en contra d'aquest tema, però tampoc a favor, i ens abstenrem.

Amb l'adquisició de terrenys que permeti la creació d'una xarxa de titularitat pública en el conjunt de les illes? Completament d'acord; igualment que amb el punt 9 sobre aquestes campanyes de conscienciació ciutadana; tal vegada se'ls ocorre alguna cosa així original, i diuen "un bosc és més que un amic", per exemple, tirin endavant. Tot el que abunda va molt bé, com a complement de tota la resta. "La Conselleria d'Agricultura impulsarà la investigació científica" naturalment que sí. Però al punt número 11, i acab perquè acaba també la seva moció, no li donarem suport, perquè creim que la col·laboració no ha de ser precisament amb la Federació d'entitats locals de Balears, no ho dic tampoc en detriment d'aquesta federació, que em mereix tots els respectes, perquè tal vegada jo som un dels federats, o les institucions on estam; però no crec que sigui el col·laborador. Crec que aquesta col·laboració s'hauria de buscar per altres bandes més tècniques, més experimentades i que poguessin ser més eficaces a l'hora d'obtenir resultats que es pretenen amb aquesta moció, que són -he dit al començament de la meva intervenció- hi estam pràcticament d'acord, i només en aquests dos punts, el número 7 i l'11 ens abstenrem. Als altres tendran el nostre suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM I EEM té la paraula el diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Seria realment molt difícil no donar suport a una moció com la que avui debatem respecte de la política en matèria de

prevenció i lluita contra els incendis forestals; i ho seria més encara després de la intervenció que férem fa dues setmanes, quan es produïa la interpel·lació; i és que en aquell moment ja vàrem avançar en forma de preguntes al conseller una bona part del que avui conté aquesta moció del Grup SOCIALISTA, amb la qual evidentment hem de concordar. Com podríem, en efecte, negar el suport a la proposta que insta el Govern a presentar en un any el tan reclamat projecte de llei forestal per a les Illes Balears, si el reclamam des de la primera legislatura?

La *Ley de montes* actualment en vigor està desfasada, i pens que tots som conscients que en qualsevol cas és una llei que no es va fer pensant en la realitat d'un territori com el de les Illes, ni des del punt de vista del paper que el bosc juga com a protector del medi natural. L'estratègia forestal de la Comunitat Europea xoca frontalment amb l'enfoc d'aquesta llei, i és ara el moment oportú, quan les polítiques de reforestació prenen una nova empenta, de legislar sobre aquesta matèria.

No oblidem, d'altra banda, que aquesta cambra ha considerat oportú delimitar a través d'una llei les zones boscoses d'alzinar de les illes, tot declarant-les àrees naturals d'especial interès, i limitant d'aquesta manera els possibles usos d'aquestes zones. Generosament el grup proposant dona un any més al Govern per a presentar el projecte de llei, un temps que, tenint en compte que ja fa prou estona que s'hi fa feina, i s'han encarregat els estudis previs, entenem que és més que suficient.

Respecte de la segona proposta, pensam que és també prou racional. Finalitzat el tràmit d'exposició al públic dels plans comarcals, és hora ja que el Govern els aprovi per presentar-los, tal i com preveu l'article 172 del Reglament del Parlament, a aquesta cambra per ser debatuts i rebre les pertinents propostes resolució per part dels grups parlamentaris. Conseqüents amb aquests plans, el govern haurà de proposar un pla plurianual d'inversions, d'acord amb aquells que per al 1994, quan aquests plans entraran en vigor, han d'estar ja gestionant les competències en matèria d'agricultura per cadascuna de les illes, és a dir els consells insulars. I el Sr. Moragues, perfeccionista com és, entra fins i tot en el detall d'algunes de les actuacions que aquests plans hauran de contenir, com si no es fiés que finalment ho han d'incloure. L'experiència fa aquestes coses. Així, en el punt quart de la moció es detalla la necessitat de prendre mesures que permetin controlar la vegetació a camins rurals, tallafocs, faixes auxiliars, àrees públiques recreatives, i als voltants del abocadors de fems.

Com fer-ho? A partir d'una vella reivindicació que compartim, i que cada any hem intentat fer efectiva a través de les corresponents esmenes al pressupost de la Comunitat. Comptar amb brigades estables de Sefobasa a cadascuna de les illes ha d'implicar, sens dubte, una major efectivitat d'aquest efectius a l'hora d'actuar davant un incendi, al mateix temps que permet mantenir un nivell d'actuacions preventives que, ara per ara, són pràcticament inexistents, entre

altres coses pel fet que no existeixen aquestes brigades permanents. El que és un fet incontestable és que l'efectivitat en la lluita contra els incendis forestals d'unes brigades que coneguin el bosc, que acumulin experiència en els incendis que es produeixen any rera any, és molt millor que una composta per gent que es renova cada any.

La política de reforestació que impulsa la Comunitat Europea, i que ha de dur com a conseqüència la transformació de més de 4000 hectàrees de cultiu a les nostres illes en bosc, exigeix una certa planificació. És evident que la posada en pràctica d'aquesta política depèn essencialment de l'acceptació que tenguim entre els agricultors, però també és cert que qüestions com són les espècies amb què es reforesta són perfectament condicionables. És a dir, l'administració pot incentivar unes determinades espècies en contra d'unes altres i normativitzar de manera convenient com es farà aquesta reforestació.

La lluita contra el foc implica entre altres coses atacar les pràctiques que creen situacions de perill. S'ha dit repetides vegades que els incendis són majoritàriament fruit de negligències, i és molt possible que sigui cert. Llavors les mesures desincentivadores de la utilització del foc per cremar rostoll o per xermar les voreres s'han d'intensificar a les zones de prop del bosc, a la vegada que s'insisteix en la necessitat de comptar amb les autoritzacions pertinents que impliquen control, i garantir també la celeritat a l'hora d'atorgar els permisos que es demanen. Res hi ha més perillós que la manca d'una resposta ràpida a aquell a qui hem exigut el tràmit de sol·licitar permís. La reacció sol ser negativa, i el cas de combinar les dues actituds: facilitar els permisos a qui pugui fer foc, i sols a aquests; i controlar com fan aquest foc.

I em permeti, Sr. Moragues, que detecti una insuficiència en la seva proposta. La vigilància, els controls que han de fer possible millorar la prevenció dels incendis forestals, els mateixos controls que exigim pel que fa a la gestió del bosc: tales, obertura de tallafocs, les propostes de convenir la gestió de més zones boscoses de les illes, el plantejament que es fa d'una nova política d'adquisició de patrimoni forestal exigeix comptar amb els efectius humans capaços de posar en pràctica tota aquesta política. L'existència de noves àrees naturals d'especial interès a partir de la delimitació dels alzinars, amb tot el que ha d'implicar quan es compti amb els plans especials de control de tales i de podes, la inclusió recent dels ullastrars entre les espècies que necessiten un permís per fer-ne aprofitament llenyater, són demostratius de la necessitat de comptar amb una guarderia forestal dotada de forma suficient. Ja ho hem repetit altres vegades, amb dos guàrdies forestals per a l'illa de Menorca no n'hi ha prou, ni amb tres tampoc. Són insuficients els que hi ha a Eivissa, també a Mallorca, i el propi

conseller ha tingut ocasió de reconèixer-ho més d'una vegada.

Continuam sent la comunitat amb menys efectius de les guarderies forestals, i per contra som la tercera comunitat en nombre d'hectàrees de bosc per cada guarda forestal. I així no és possible ser efectiu. El nostre grup entén perfectament l'espècie de pacte existent en el sentit de no augmentar el capítol I en aquesta comunitat autònoma, i probablement a totes les conselleries. no obstant això, aquest cas és diferent, entre altres coses perquè la funció de vigilància i control, la funció inspectora no és delegable en cap empresa com tampoc no ho es a personal que no sigui funcionari. Necessitam personal funcionari perquè tinguin la condició d'autoritat que els permeti iniciar els tràmits sancionadors. Però hem preferit no presentar una esmena a la seva proposta; creim que en el seu conjunt és coherent, i hem cregut que el tema mereix la presentació d'una proposta específica que el nostre grup presentarà de forma immediata, i que esperarem que els altres grups recolzin.

Li vull confessar, Sr. Moragues, que ens ha fet alenar la correcció feta en el punt desè. La veritat és que no entenem massa bé les funcions d'aquest servei de protecció meteorològica. Seria per defensar-nos de les ventades? Potser de les plogudes torrencials, que han ocasionat tants de danys que han fet que aquest parlament hagués de dedicar-hi fins i tot un pressupost extraordinari? O es referia a un servei per defensar-nos dels meteoròlegs i de la seva coneguda tendència a equivocar certes prediccions? L'aclariment, Sr. Moragues, ens ha llevat un pes de damunt.

Resumint, Sr. President, senyores i senyors, donarem suport a la totalitat d'aquesta moció subsegüent. La lluita contra els incendis forestals és una qüestió que exigeix el suport de tots, és una qüestió d'interès general, on el que es juga és molt més que la ja prou important riquesa forestal. La situació en què es troba la zona d'Artà, devastada repetides vegades pel foc, amb una erosió que ha arribat a límits increïbles, n'és una bona mostra. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PP-UM té la paraula el diputat Sr. Guasch.

EL SR. GUASCH I RIBAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Moragues, avui presenta el Grup SOCIALISTA una moció defensada per vostè en tema d'incendis forestals que d'alguna manera fa un repàs a molta part de l'execució de la política d'aquest govern en matèria d'incendis forestals, a moltes de les coses que fa, i vostè llavors ho transcriu amb un petit defecte, que sap que aquí habitualment no se li sol acceptar, que és que pareix que segueixen insistint en el tema de governar des del Parlament. I li vull dir que el Govern és el Govern. Miri, li explicaré. No donarem suport als punts

d'aquesta moció, encara que li explicaré que totes aquestes coses es fan.

En el primer punt, quan vostè demana que en el termini d'un any el Govern de la Comunitat Autònoma presentarà el projecte de llei forestal de Balears, el projecte de llei s'elabora, i previsiblement serà en breu en aquest parlament. És a dir, s'hi treballa.

En el punt número dos, li he de dir que ja estan aprovats pel Consell de Govern els plans comarcals d'Artà, de Calvià, i de Manacor. Li he d'avançar que Eivissa i Formentera la setmana passada, amb una encomana de gestió, varen donar el vist-i-plau al Pla comarcal d'Eivissa i Formentera. Menorca em pareix que va en la mateixa línia, per la qual cosa sembla que no estarà molt de temps a estar aprovat també pel Consell de Govern. I quant al de la serra de Tramuntana s'hi treballa, previsiblement abans d'acabar l'any en curs estarà aprovat també el Pla comarcal de la serra de tramuntana. En definitiva són coses que algunes d'elles estan fetes, en algunes s'hi treballa.

Al punt número tres, aquestes inversions ja són contemplades en els plans comarcals, però li vull dir per què a aquest punt específicament no se li pot donar suport. Fer un pla plurianual d'inversions exigeix en principi contemplar la possibilitat de finançament. Vostè sap que per part del Govern una inversió important que es fa amb el tema contra incendis ve dels mateixos plans 5b a Balears. Tota volta que aquest Pla 5b es remata, s'acaba, que políticament és mort perquè s'ha d'acabar dins el 1993 o principis del 1994, i que dins aquest any començaran les negociacions per establir un nou pla 5b d'actuació 1994-1999, en el moment que aquest nou pla 5b estiga definit i establert, previsiblement serà un bon moment per fer un pla plurianual d'inversions, perquè es tindrà un coneixement d'una part del finançament d'aquestes inversions que s'han de fer en matèria contra incendis. Però ara no és el moment, ja que com li he dit les actuacions del Govern venen en molta part finançades pel pla 5b; el pla 5b està esgotat, no sabem dins aquest nou pla 5b que es pretén dur a terme què passarà.

Llavors per una altra banda, lògicament des d'aquest parlament comprometre els consells insulars o altres institucions és una mica arriscar; en tot cas en el moment que estigui aprovat el nou pla 5b i s'hagi d'executar aquest nou pla plurianual, s'haurà de tractar amb les diferents institucions.

En el punt número 4, per part de l'empresa Sefobasa, empresa pública controlada per la Conselleria d'Agricultura, totes aquestes feines que vostè proposa aquí són feines que es fan. Precisament li vull dir a més que la setmana passada mateix vaig tenir ocasió de parlar amb el batle de Formentera pel tema contra incendis de Formentera, i una de les coses que tractarem va ser

precisament el fet d'estudiar la situació dels camins forestals dins l'illa de Formentera, per adequar-los i per posar-los a punt, i per tenir un accés dels camions contra incendis que allà existeixen. És a dir, és una feina que es fa.

Brigades estables? La veritat és que existeixen, el que passa és que quan arriba la temporada de més perillositat per incendis, s'augmenta la brigada i a més canvien els plantejaments de feina. O sia, estan més en el tema de vigilància, hi ha uns paquets d'hòmens determinats als parcs de bombers en pla fix per previsibles intervencions immediates, però de totes maneres hi ha una brigada estable durant tot l'any.

Pla de reforestació de la Comunitat Autònoma: Pareix ser que hi ha un pla a escala nacional de reforestació molt important, que parla de molts de mils de milions fins al 2017. Esperem que el puguem dur a terme i que hi hagi tots aquests milions. En principi li he de dir que per part de la Conselleria d'Agricultura del Govern balear em consta que estan pendants de tenir conversacions amb representants del Govern central, precisament per definir el Pla de reforestació de les Illes Balears. És una cosa que en tant no hagin donat fruit aquestes conversacions, difícilment podrem presentar un pla, perquè en aquests moments no ens consta el que pot donar de sí. Entre altres coses en aquest punt veig que parlen vostès d'encarrilar la transformació de l'activitat agrària cap als cultius forestals, i de la conservació quant a tractaments fitosanitaris, per exemple.

Li he de dir que el tractament fitosanitari contra la processionària del pi de fet és una de les lluites que es fa i que s'hi inverteix bastant; el tema de la transformació de l'activitat agrària en principi es contempla dins el Decret 1887 d'ajudes als agricultors per canvi de l'activitat agrària que desenvolupin, lògicament són mesures que afecten únicament i exclusivament una part petita de la població dels propietaris de terrenys conlindants amb un bosc, o que puguin ser menys productius i que són susceptibles de convertir-se en bosc, i que possiblement aquestes mesures amb aquest pla nacional de reforestació es puguin ampliar; però en aquests moments sí que hi ha alguna cosa amb això. De fet li vull dir una cosa: jo no sé a l'illa de Mallorca ni a l'illa de Menorca com funciona, li puc dir que a Eivissa en principi és un fracàs total. El que fa molta gent és buscar un raconet dins el bosc, per treure el bosc per fer terra, no transformar la terra en bosc, molt a pesar que hi ha unes ajudes que són quantioses.

El número 7, normalment es publiquen unes ordres de la Conselleria d'Agricultura anualment, quant a les èpoques en què es pot cremar, la necessitat de treure permisos, les recomanacions que hi ha en aquest sentit d'una volta demanats els permisos demanar la protecció corresponent als servicis dels parcs de bombers, sien municipals o dels consells insulars. I llavors aquestes mesures cautelars i dissuasòries, jo crec que aquí hi pot intervenir més res el que són les forces de seguretat de l'Estat, o sia la Guàrdia Civil, que faci que estiguen dotats amb personal que puguin fer una bona feina de vigilància en aquest tema; i realment per mesures més

que res li he de dir una cosa; està demanat, al punt número 10, que el conseller està compromès i es realitza un estudi per part de la Universitat de les Illes Balears precisament per conèixer quines característiques, quines coses són les que de fet envolten aquesta cultura del foc de què havíem arribat a parlar en una compareixença del conseller en comissió. una volta que estiga definit en aquests estudis per part de la Universitat de les Illes Balears, jo crec que a la vegada l'estudi haurà de dur incloses unes recomanacions sobre quin tractament s'ha de fer dins aquestes zones, i en aquesta casta de gent, per poder incidir que aquests costums gradualment cada volta es vagin llevant, es vagin perdent. Però realment jo crec que és difícil sense tenir coneixement d'aquest estudi de la Universitat de les Illes balears prendre unes mesures cautelars, i en principi veig que tampoc no les defineix.

Sobre el punt número 8, vostè sap que dins el 5b s'ha fet alguna feina quant a adquisició de terrenys. És una cosa molt important, per tal com dins les Illes Balears -almenys a l'illa d'Eivissa, no sé a Menorca- hi ha molt poc terreny públic. És una bona feina, però si no li aprovam és exclusivament és perquè, almenys des d'Eivissa sí que demanam que s'inclogui dins el pròxim 5b, o sia que les negociacions vagin encaminades a la possibilitat d'establir una xarxa d'àrees públiques, però clar, no sabem com acabaran aquestes negociacions del 5b. No podem fer ratlles dins la mar en aquests moments. Jo crec que tal vegada llavors, quan estiga aprovat, sabrem què podem fer en aquesta matèria.

El número 9, campanyes de conscienciació ciutadana. Pot ser feina de la Conselleria d'Agricultura, però crec que aquí sí que hi hem d'intervenir tots. L'altre dia parlàvem que el tema dels incendis forestals és una qüestió d'estat. Aprofit per dir-li que no vaig dir de l'Estat, vaig dir d'estat, precisament. A Eivissa en particular tenim un pacte fet amb la Federació d'associació de veïns, que són els que ho duran més boca a boca, i amb Amigos de la Tierra, que ens varen presentar uns cartells fets per Icona, i segurament és un tema que el duren endavant. Jo crec que això són mesures per mocions que s'haguessen de presentar aquí, perquè sí crec -com molt bé va dir el conseller en la interpellació, és des dels consells insulars que s'ha de dissenyar i fer la política contra incendis; encara que en pla global sia des de la Conselleria d'Agricultura que es faci l'elaboració dels plans comarcals, o des del Govern.

El darrer punt va en la línia del que li havia dit abans exactament. Precisament abans li havia parlat del 10, que era allò de la investigació, el darrer punt era el que li comentava en aquests moments, jo crec que aquí realment aquesta conscienciació és més feina de les mateixes entitats locals i dels consells insulars que del Govern balear. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Guasch. En torn de rèplica el Sr. Moragues té la paraula.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr. President. Vagi per endavant l'agraïment del Grup SOCIALISTA del suport que rebrà per part del PSM i EEM, i l'estaló un poc matisat, en dues qüestions, del Grup MIXT, que m'agradaria succintament les dues qüestions que són objecte de debat entre els grups.

Vostè ens diu que no pot donar suport al tercer punt perquè nosaltres demanam un pla plurianual d'inversions, perquè vostè diu que açò són actuacions que són competència del consell insular. Jo no pos en dubte que la matèria d'incendis, en general, no incendis forestals, sigui competència dels consells insulars, com a herència de les competències de les antigues diputacions, no ho pos en dubte en absolut. Jo el que he afirmat aquí és que la competència de la lluita contra els incendis forestals és una competència única del Govern de la Comunitat Autònoma fins que es facin les transferències. I el que és un fet innegable és que les estructures insulars de lluita contra el foc s'han fet càrrec d'una competència que és del Govern, sense que el Govern hi participi, i a això és el que crec que s'ha de posar remei, perquè els consells insulars d'Eivissa, de Menorca i de Mallorca s'han hagut de fer càrrec d'inversions molt quantioses per tal de tenir mitjans suficients per atacar el foc forestal. I aquí el que nosaltres proposam és que en aquesta qüestió concreta de foc forestal, que és competència del Govern, el Govern es banyi, pressupostàriament parlant, i faci transferències que possibilitin el manteniment d'aquestes estructures de la lluita contra el foc, que han donat un resultat jo crec que molt positiu. Hi ha el mateix nombre d'incendis forestals, segur, cada any a cadascuna de les illes, però el resultat dels incendis forestals és mínim comparat amb el que passava fa alguns anys, perquè hi ha una infraestructura d'extinció d'incendis; que el que nosaltres des del Grup SOCIALISTA és que el Govern, que té la competència, hi participi, i açò es tracta de negociar el Govern i els consells insulars en quin grau hi han de participar. Però el que crec que no és acceptable és que el Govern, que té la competència, no participi en el sosteniment d'aquesta infraestructura, que és absolutament necessària.

I després parlava que tampoc no podran donar suport al punt número 7, quant a la qüestió de les mesures cautelars i dissuasòries. Jo, valgui la contestació també per al Partit Popular, crec que efectivament les cremadisses incontrolades, o la desaparició de rostoll, és una qüestió que efectivament està completament regulada. L'únic que no està regulat és el resultat d'aquestes qüestions, i açò és normalment focus d'incendis forestals, i per tant jo crec que aquí és on ha d'actuar i prendre mesures dissuasòries de la utilització del foc per fer desaparèixer aquests restes de conreu. Jo crec que és aquí que hem d'atacar, i el Govern -sabent que naturalment açò és un costum atàvic dels pagesos, i que per tant no

pot desaparèixer en qüestió de mesos, ni per una ordre que surti de la conselleria- el que sí pot fer és començar a ser restrictiu en aquestes qüestions i incentivar sortides alternatives, i sobretot usant conseqüències negatives per a les erres afectades per aquests incendis que solen ser recurrents, i em referesc per exemple als incendis d'Artà i de Caimari, on molt fàcilment la Conselleria podria prohibir qualsevol tipus d'activitat agropecuària, perquè ja se sap que un dels motius pels quals es produeixen aquests incendis forestals és perquè després s'hi poden produir activitats agropecuàries. I això ho haurien de prohibir, perquè sabem que és reiteratiu i passa cada x anys, i per tant aquestes mesures cautelars es podrien utilitzar.

Molt ràpidament, perquè ja se m'ha encès el llum, i no tindrè temps de contesta la intervenció extensa que ha fet el portaveu del Partit Popular, jo vull dir que lament que no es doni suport a aquesta moció, no perquè aquesta moció plantegi cap qüestió nova, i jo en cap moment he qüestionat que al conselleria no fes feina en aquest sentit, però jo crec que en aquests moments era necessari que el Parlament, quan hi ha una problemàtica d'incendis forestals que es produeix pràcticament diàriament abans que comenci la temporada normal o oficial d'incendis forestals, crec que valia la pena que el Parlament, donant una lliçó que no està allunyat de la problemàtica ciutadana, fes un pas endavant i aprovés alguna qüestió d'aquestes. El Grup SOCIALISTA i aquest portaveu està disposat a retirar qualsevol cosa de les que ja estassin molt avançades per part del Grup PP-UM, però em sembla lamentable que el Grup PP-UM s'oposi a totes aquestes mesures radicalment, dient que ja es fan moltes coses. Açò és una cosa que jo ja sé, que es fan coses, però amb alguna d'aquestes qüestions es fan coses des de fa deu anys, i açò no pot ser.

La virtualitat d'aquesta moció, és que havia de servir perquè el Govern agafàs un compromís públic, que es pogués estendre al conjunt de la societat, perquè la societat sapigués que el Govern, a més de fer coses -que ningú ho nega- té compromisos de terminis per complir. La Llei forestal, com he dit abans, fa deu anys; el plans comarcals fa cinc anys que haurien d'estar en funcionament, i alguns no sabem encara ni com estan, ni s'han començat a treballar. per tant, nosaltres ja sabem que es fan coses, però no ens fiam de les coses que es fan, perquè tenen una dilació en el temps que és absolutament impresentable, si se'm permet l'expressió.

Crec que qüestions tan importants -que ja es fan com el Pla de reforestació, que se'm digui que no es pot donar suport a una proposta de resolució com la que hem presentat, també em sembla feble l'argument, per una qüestió molt senzilla; repoblació forestal se n'efectua. Nosaltres el que deim és que la repoblació forestal en lloc de ser qüestions puntuals que es produeixin a resultes de la casuística que sigui, es facin d'acord amb la política que deriva de la nova PAC. Això és criteri

que l'any 1988 no existia, perquè la política agrària comunitària -com vostè sap molt bé- es va aprovar fa molts pocs mesos. Per tant, si la actuació del Govern existeix, no sé per quina raó no es pot aprovar una proposició que l'únic que vol fer és donar contingut i un nexa d'unió entre les actuacions que es fan. En cap moment nosaltres hem demanat, exceptuant el tema de la participació pressupostària del Govern en la qüestió dels consells insulars, en cap moment hem posat ni terminis ni hem posat quanties, perquè entenem que el Govern actuava en aquest sentit, el que necessitàvem era concreció. Necessitàvem concreció per donar un sentit de tranquil·litat a l'opinió pública, a la societat que està preocupada, al meu entendre, per la problemàtica dels incendis. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. En contrarèplica el Sr. Vidal té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Moragues, només és perquè no sé si jo no m'he explicat bé, o vostè no m'ha entès, perquè vostè ha dit, jo m'havia referit que no podia donar suport al punt número 3 per mor d'aquesta discordança que teníem quant a la responsabilitat dels consells insulars. Jo li voldria dir que puc i vull donar-li suport, malgrat el que diu vostè, que no hi estic d'acord. Amb els incendis hi ha una corresponsabilitat de tota l'administració. Ara fa poc temps a l'illa de Formentera, l'Ajuntament deia que era responsabilitat del Consell, el Consell que era de l'Ajuntament, al final s'han posat un poc d'acord, però el que no es pot dir que no hi ha un responsable per atacar els incendis. Hi ha una corresponsabilitat; i els consells insulars, homologats a diputacions provincials, tenen una responsabilitat molt directa, almenys a la coordinació de la lluita contra els incendis.

Per tant, malgrat vostè digui que jo li he dit que no podia, jo li he dit que malgrat això puc i vull donar-li suport. Allà on no li darem suport -ara no em vull estendre més, vostè té un punt de vista i jo en tenc un altre- és en els punts número 7 i 11. Però que quedi clar el que fa referència al 3. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Més intervencions? El Sr. Guasch té la paraula.

EL SR. GUASCH I RIBAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Moragues, jo crec que m'he explicat bé, i li he dit que tot el que vostè presenta amb aquesta moció pràcticament és la feina que es fa, independentment que la faci el Govern, la facin els consells insulars, o la faci altra gent, és la feina que és fa. Vostè ha fet un repàs, per una vegada han set aplicats

i han sabut extreure el que fa el Govern i el que fan els consells en matèria d'incendis forestals, i han fet un petit resum amb aquesta moció. No sempre ho endevinen, però aquesta vegada ho han endevinat, i li reconec. I és per això precisament que no li donam suport, perquè ho fa. Vostè em vol dir que l'aprovació o no d'aquesta moció evitarà incendis forestals? Hi té res a veure?

Li he dit també, els plans de reforestació de les Illes Balears estan pendents de convenir-se amb representants del Govern central per saber de quines partides pressupostàries disposaran les Illes Balears per poder executar aquest pla de reforestació que es farà a escala nacional. I és per això que no li podem donar suport en aquests moments, perquè no està definit. Que el Govern no hi participa? Miri, i Sefobasa, què fa, més que participar en prevenció, en execució i en lluita contra incendis. No fa altra cosa Sefobasa.

Llavors per exemple, el Govern balear, la cobertura aèria d'on surt? Surt del Govern balear, i surt de l'Estat, que per això li he dit que era un problema d'estat, perquè el *Canadair* és un avió que està controlat pel Govern central. I llavors, la brigada transportada amb helicòpter que tenim aquí, a les Illes Balears, durant tot l'estiu a punt d'intervenir? No és dels consells insulars, ni és de cap ajuntament. Llavors jo crec que és un tema que està ben definit, que tot el que vostès exposen aquí és un part de la política que es du, perquè a més del que vostès exposen aquí, es fan moltes altres coses. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Guasch. Acabat el debat, passarem a la votació. Deman abans si hi ha petició de votació per separat d'alguns punts. Sí, Sr. Vidal?

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Com es pot derivar fàcilment de la meva intervenció, nosaltres voldríem que els punts 7 i 11 es votassen per separat.

EL SR. PRESIDENT:

7 i 11. Qualque petició més?

Votarem, idò, en primer lloc els punts 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9 i 10. Es votaran aquests punts conjuntament en aquests moments.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

27 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Queden rebutjats aquests punts.

I passarem a la votació dels punts 7 i 11.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor?

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

25 vots a favor, 29 en contra, dues abstencions. Queden rebutjats els punts 7 i 11.

II.2) Moció RGE núm. 1764/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política financera del Govern de la Comunitat Autònoma, derivada de la Interpel·lació RGE núm. 1334/93.

EL SR. PRESIDENT:

I passam a la següent moció, que és la 1764, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política financera del Govern de la Comunitat, Aquesta moció ve derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1334. Té la paraula en nom del grup proposant el diputat Sr. Alfonso.

Sr. Moll, pot fer lectura, per favor, del text de la moció?

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sí, Sr. President: "Primer: El Govern de la Comunitat Autònoma presentarà al Parlament amb periodicitat trimestral la suma dels crèdits concertats pel Govern i les empreses públiques, distingint els de tresoreria dels de mig i llarg termini.

Segon: De totes les operacions de crèdit i de les seves característiques, termini, interessos, tipus de moneda, etcètera, es donarà compte al Parlament en el termini de quinze dies després de ser acordat.

Tercer: Atesa la greu situació financera de la Comunitat Autònoma, el Govern reduirà per als anys 1993 i 1994 la despesa corrent en un 30%.

Quart: Les operacions d'endeutament acordades pel Parlament només podran fer-se efectives a l'exercici econòmic en què s'hagin aprovat."

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. El Sr. Alfonso té la paraula.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Fa quinze dies aproximadament vàrem dur una interpel·lació a

aquest parlament posant en qüestió tota la política financera de la Comunitat Autònoma. la posada en qüestió de la política financera va ser, i així ho diguérem, perquè estàvem seriament preocupats amb l'evolució, el camí que duia aquesta política financera amb la situació en què deixava el Govern autònom a la Comunitat en aquest sentit.

Dèiem, i queda reflectit amb una moció, que la Comunitat Autònoma els tres darrers anys té uns increments continuats del dèficit de caixa. Per cert, si recordeu la discussió del dèficit de caixa, que el Sr. Forcades deia que hi havia nou accepcions, i no sé què; el diccionari diu exactament l'accepció que nosaltres utilitzam: "diferència en negatiu entre els ingressos i les despeses corrents d'un exercici". Si volen referències, agafin el diccionari d'economia, és a la biblioteca, i ho poden veure perfectament. Bé. Aquesta continuació en el dèficit de caixa posa en qüestió les mateixes possibilitats d'actuació de la Comunitat Autònoma. No es tracta de repetir el debat, ja vàrem dir l'altre dia

El segon greu problema que vàrem denunciar i que vàrem posar damunt la taula era la contínua i -per a nosaltres- altament preocupant creixement del deute públic de la Comunitat Autònoma. En termes comparatius, que avui en dia són importants, els quasi 50.000 milions de deute de la Comunitat Autònoma representen més del pressupost liquidat de la Comunitat Autònoma, tema realment preocupant quan no es veu, òbviament, una feina inversora importantíssima que ho podria en certa manera justificar; i sí es veu -com també dèiem- que les despeses corrents estan a un nivell d'execució aproximadament del 95-97%, i en canvi les despeses d'inversió estan a un nivell d'execució millors que anys enrera, però al voltant d'un 75%.

Però a sobre, aquesta situació queda amagada -ho hem de dir clarament- perquè ningú no coneix -almenys els diputats ni els ciutadans d'aquestes illes coneixen- quins són els crèdits de tresoreria, els crèdits a curt termini, que concerta per salvar situacions greus de tresoreria el Govern de la Comunitat Autònoma, ni com s'amortitzen, ni com es paguen, etcètera. ningú no sap res. Una total cortina negra està damunt tota l'actuació quant a crèdits de tresoreria de la comunitat autònoma. Tapat tot, transparent res en absolut. Obscurantisme total, fins i tot en les preguntes, fins i tot a les compareixences que hem demanat a aquest parlament. I encara més agreujat perquè l'amortització del deute, que ens donarà amortització més interessos el nivell d'endeutament, queda bé, queda en una fotografia que es pot veure quasi amb colorins que es convertirà en una fotografia en blanc i negre cremada en el moment que es comencin a complir els terminis de carència. En aquest moment la gran majoria de deutes d'Ibasan estan encara en termini de carència d'amortització. En el moment que entrin a fer l'amortització d'aquests préstecs, la

fotografia quedarà absolutament velada, ja no serà en colors, serà absolutament en negre.

Situació més greu encara -i no volem ser gens alarmistes; la moció, com veuen vostès, no ho és gens- perquè no es veu la manera de cobrir aquest endeutament. Les grans mesures fiscals, els impostos -que no n'havien de posar mai, paraules del Sr. Cañellas, mai no s'havia de posar un impost en aquesta comunitat autònoma- que ha posat la Comunitat Autònoma, un absolut fracàs. Fracàs perquè tècnicament estaven mal fet, fracàs perquè es varen fer tard, i fracàs perquè es varen voler aplicar massa aviat, sense haver fet un reglament, sense haver-se preparat. El cànon d'aigua un fracàs absolut per cobrir la política d'aigües, i ara del medi ambient ja no n'hem de parlar, perquè esperem que les decisions d'aquest parlament es compleixin qualche dia, i es pugui cobrar el que sigui, però evidentment aquests anys la cosa va de roca batuda, va molt malament.

El tercer tema, que era molt important, era que aquesta Comunitat Autònoma -en la nostra opinió- té un excés de despeses innecessàries, a més que ha fet una cosa que considerem perillosa, que són el que diríem concessions perilloses. I ho explicarem un poquet. Té un excés de càrrecs de confiança, em pareix que en vàrem contar 33; té excés d'administració, en la nostra opinió hi ha tres conselleries, com a mínim, de més, amb tot el que això suposa, òbviament, o hagués suposat, perquè ara arreglar-ho, la veritat és que és mal de fer, tots els funcionaris ja han entrat; bastant de despesa de representació, regals, etcètera, i el que dèiem abans, concessions que considerem caríssimes; autopistes que han de refer perquè el sòl no s'aguanta, algun pont que cau, dos o tres; un túnel de Sóller que ja tothom diu com es finançarà, espantadíssim; nosaltres ho vàrem dir quan es va discutir, no sé si se'n recorden, les vàrem dir "aquest túnel acabarà en mans de la propietat pública, el que va fer el contracte del túnel és el millor advocat que hi ha a Espanya per revertir concessions administratives -pagant, com el mínim- a l'administració pública", però els ho vàrem dir, "acabarà així". No sabem com ho podrem pagar; etcètera etcètera.

No hem de parlar ja d'altres coses, que ja n'hem parlat bastants vegades. Tots saben a què em referesc, si 450 milions per aquí, subvencions indiscriminades d'indústria que no van a indústria, que van a comerç, però moltíssimes; això el nostre company l'altre dia a una compareixença els va fer una relació completa d'aquestes subvencions, i el conseller no va saber què havia de dir, perquè resultava que era per un pla enorme, que no anaven a aquell pla. En una paraula, un malbaratament absolut del Govern.

A més d'això, el Govern sempre pretén tenir, o té, o vol tenir, el que es diu un matalàs. Vol caure bla aquest Govern. I té un matalàs de deute aprovat pel Parlament que un any rera l'altre -què he de dir jo?-, si se'n recorden d'aquells famosos 10.000 milions de pessetes de deute de les pluges, se'n varen utilitzar devers 2.000, però els 8.000 següents en dos o tres anys les ha anat fent crèdits -com que estaven

autoritzats- i ha anat tapant forats. El Tribunal de comptes, els ho record, ja les feia una seriosa advertència que, encara que això no fos il·legal, era una pràctica no recomanable. El deute que s'adquireix en un exercici, s'ha de complir en aquest exercici, i si no s'ha de cancel·lar. Si nosaltres aprovam en el pressupost per a l'any 1993 5.000 milions de pessetes de deute, el Govern ha d'emetre 5.000 milions de pessetes, o ha de fer crèdits. Aquesta és una altra de les pràctiques d'obscurantisme: deute públic no, ho sap tothom; crèdits, que no ho sap ningú, i que ningú sap com es prenen: ningú sap el tipus d'interès, ningú sap els anys d'amortització, ningú sap els anys de carència, ningú sap la renegociació d'aquests crèdits, ningú sap res.

I d'aquí, senyors diputats, la nostra moció. No és una moció, com han vist -jo crec que l'han llegida en detall- gens agressiva, gens ni mica. És un moció que vol ser aclaridora. No és una moció, com molts em varen acusar, electoralista; és una moció realista. Quasi igual, sona al mateix, però no és igual, és realista.

No volem atacar el Govern d'una forma gratuïta, a un govern malbaratador com aquest no el volem atacar d'una forma gratuïta. Volem que quedi clara quina és la situació econòmica de la Comunitat Autònoma; quin és i com pot enfrontar al futur aquest bullit que deixen als pròxims governants d'aquesta comunitat autònoma, que és obvi que així no poden ser mai vostès.

És, en definitiva, una moció constructiva. i jo no dubt, no tenc el més mínim dubte, que el Partit Popular, que el mateix govern, i el Partit Popular que suporta aquest govern -suporta, en el més bon sentit de la paraula- i que diu a les seves resolucions de congrés, i ara ens ho diu cada dia per televisió, que vol clarificar els comptes del regne -es refereix al regne d'Espanya, com és lògic- quant a clarificació; però esper que tindrà en aquesta comunitat autònoma en aclarir els comptes d'aquí. Aquí estam per aclarir els nostres comptes, que ningú els té clars.

El contrari, senyors diputats -i acab, Sr. President del Grup Popular, si vostès no volen aclarir els comptes d'aquí, els comptes d'endeutament, de crèdits, de finançament de tresoreria, etcètera; si vostès no volen reduir la despesa corrent, etcètera etcètera, faran com aquells grans predicadors de troncs de Quaresma, que com deien els nostres ciutadans de poble, -predicadors, per cert, molt estimats per algun dels diputats d'aquesta cambra- que deien, com vostès saben, que predicaven allò que no creien. Vostès, esper que no prediquin allò que no creuen.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Pel Grup Parlamentari MIXT el Sr. Vidal té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. No sé qui dóna suport al Govern, o qui suporta qui; però la veritat és que jo avui suporto tot el pes de les intervencions, degut al nombrós grup que represent, i que en aquest moment som jo totsol. Per tant, encara que no estigui molt preparat en aquest tema, sí que vull fer una sèrie d'observacions, perquè davant aquesta moció del Grup Parlamentari SOCIALISTA està clar que estan en el seu dret de tractar d'encorsetar el Govern, o de fer-los unes exigències que en part compartim, mitjançant aquesta moció. Però li podria dir que es podria resumir això en tres paraules, això si es deixa el Govern, perquè indubtablement si no es deixa, serà difícil posar-li aquest corsé.

D'entrada el que sí vull dir, que no compartim tot el que ha dit el portaveu del Grup Parlamentari SOCIALISTA en la seva exposició de motius d'aquesta moció. No ho compartim per raons també òbvies, perquè no compartim grup, que ja seria massa. Ells diuen que és una moció molt suau -no sé si es refereix per allò del *palo Suau*, perquè indubtablement a nosaltres, que no som el grup que dóna suport al Govern - i no vull tornar fer l'acudit del suportar- ens queda clar que el punt número 2 ens pareix excessiu; el 3, que parla de la greu situació financera de la Comunitat Autònoma -que tenen molt de dret a qualificar-la així, jo no hi entre-, que el Govern degut a això reduirà per als anys 1993 i 1994 la despesa corrent en un 30%, jo no sé si és excessiu, però no està justificat, aquest percentatge no sabem per què el posen, no sé per què no posen el 35, el 40 o el 15. En una paraula, no ho compartim tampoc; i tampoc no compartim el número 4, que diu que les operacions d'endeutament acordades pel Parlament només podran fer-se efectives en l'exercici econòmic en què s'hagin aprovat.

Són unes exigències que vostès qualifiquen de suaus; a nosaltres ens pareixen excessives, i com sempre, com deia aquell de les males i les bones notícies; no sé si és una bona notícia, perquè, ja dic que en aquest moment... ah, no, ja som un més, seran dos vots que tendran més, però únicament al punt número 1, perquè diu que el Govern de la Comunitat Autònoma presentarà al Parlament amb periodicitat la suma dels crèdits concertats pel Govern i les empreses públiques, distingint els de tresoreria dels de mig i llarg termini, ens pareix que això, sense que sigui suau, és lògic, perfectament assumible pel Govern de la Comunitat Autònoma, i nosaltres no tenim cap inconvenient en donar-li suport en aquest punt. En els altres, per les raons esmentades, ens abstenem. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup PSM I EEM el Sr. Sampol té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com ja vàrem manifestar a la interpel·lació fa quinze dies, donarem suport, votarem afirmativament aquesta moció. Els dos primers punts simplement són un mandat al Govern perquè doni una informació al Parlament que n'hi s'hauria de reclamar. El Parlament en tot moment hauria de conèixer amb total exactitud com estan les operacions de tresoreria, els crèdits etcètera, del Govern. Per tant ens pareix una qüestió de transparència, de donar compte al Parlament d'una qüestió de què tots els diputats haurien de tenir coneixement.

Els punts 3 i 4 ja són més polítics. El tercer, a part de la valoració que puguem compartir o no de qualificar de greu situació financera la de la Comunitat Autònoma, el cert és que és una qüestió que té molt sensibilitzada l'opinió pública el de la disminució de la despesa corrent de les institucions. Crec, pels programes que hem tengut ocasió d'estudiar aquests dies, que tots els partits parlen de reduir la despesa corrent, i si n'hi ha un que hi fa especial èmfasi és el Partit Popular. Per tant, creim que, ja que el Sr. Alfonso ha parlat de sermons, res millor que predicar amb l'exemple, i fer aquest propòsit de reduir la despesa corrent. Un 30% tal vegada sigui molt, però tant com sigui possible.

I el quart punt, que les operacions d'endeutament acordades pel Parlament només podran fer-se efectives en l'exercici econòmic en què s'hagin aprovat, aquesta és una proposta de resolució que el nostre grup va presentar quan vàrem debatre l'informe del Tribunal de comptes de l'exercici del 1988, devia ser, per tant, en coherència amb el que el nostre grup mateix va aprovar, també la votarem afirmativament. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. pel grup PP-UM la Sra. Salom té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Analtzaré punt per punt els quatre apartats de la seva moció, i atenent al primer i al segon, per part del nostre grup ens semblaria un desbarat aprovar-los aquí avui horabaixa, i m'explicaré. Pens que fariem un favor ben magre a la institució del parlament si en el tema de la informació que el Govern autònom ha de subministrar, es produïssin modificacions tan substancials i atorrallades a un costum emparat en la pròpia Llei de finances de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. És que volen que nosaltres actuem *contra lege*? O és que 26 dies abans de les eleccions descobreixen vostès que la Llei de finances no és suficient llei? Una llei que des de l'any 1985 regula la quina és la informació que ha de remetre el Govern

al Parlament de les Illes Balears. Ara vénen les queixes, després de vuit anys d'una -en certa manera- tàcita acceptació?

Resulta curiós, en tot cas, que 26 dies abans de les eleccions pretenguin modificar a través d'una moció la Llei de finances de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, llei que per altra part és bastant semblant a la Llei general presupostària de l'Estat. Els emplaç, senyores i senyors diputats del PSOE, perquè siguin més rigorosos amb el seu plantejament, i si no estan conformes amb la informació que envia el Govern al Parlament sobre les operacions de crèdit, sobre els crèdits concertats pel Govern i per les empreses públiques, si no estan d'acord amb aquesta Llei de finances de la Comunitat Autònoma, presentin oportunament, en el seu moment, una proposta de modificació d'aquesta llei. El nostre grup està ben disposat a escoltar-los, a discutir tot el que faci falta -sí, sí, ja poden riure-, i si n'és el cas, arribarem a un acord. Utilitzin, però, els canals adequats, respectant tots els tràmits parlamentaris: que vagi primer a comissió, si és necessari que es creï una ponència, i després ja ho discutirem a plenari. Però no vulguin fer una modificació de quatre a una llei a través d'una moció, per l'amor de Déu.

Respecte al tercer punt, i en la tònica dels dos primers, s'ensuma d'una hora enfora la impregnació d'electoralisme quan es diu que el Govern de la Comunitat Autònoma ha de reduir en el pressupost d'enguany i de l'any que ve la despesa corrent en un 30%. Resulta xocant, però consonant amb la seva seriositat, i per altra part poca estratègia electoralista, que vegin les busques dins els nostres ulls, quan hi ha dues bigues de formigó ben armat, que perillan quasi quasi de foradar el seu cap. Seria molt més profitós que fessin aprendre aquesta lliçó d'austeritat als seus companys del Govern central, tot i que, pels antecedents que tenim, resulta que si dividim el deute de tot l'Estat espanyol entre el nombre de ciutadans, cadascun de nosaltres, cadascun de vostès, senyores i senyors diputats, devem 700.000 pessetes; i diàriament es paguen 6.000 milions de pessetes per fer front al deute públic.

Pruebas son amores, senyors, i amb aquestes dues xifres que els he donat bona falta que sermonegin per devers Madrid. Saben els diputats d'aquesta cambra quina és la distribució de la despesa del pressupost general de l'Estat? Jo els ho diré. Un 80% de la despesa és despesa corrent; i la resta, un 20%, se'n va per inversió. Aquí, a la nostra comunitat, més d'un 50% del pressupost es dedica a inversió. Vostès mateixos jutgin. Les paraules jo pens que hi sobren, però si aquestes dades no les són suficients, oblidin-les; passarem al capítol de personal de la nostra comunitat autònoma, i només faré referència a una informació que va sortir la setmana passada a un mitjà de comunicació, allà on l'OCDE fa un estudi sobre la despesa corrent a les distintes comunitats de tota Espanya. I saben quina és la comunitat de tot Espanya que té més despesa de personal per habitant? Jo els ho diré, Andalusia, allà on a cada ciutadà li costa anualment el funcionari de la comunitat 73.200 pessetes. Saben quin partit hi governa? No ho dic jo, això, ho diu un informe de la OCDE.

i una altra dada: Saben quina és la comunitat de tota Espanya que té més poca despesa de personal per habitant? La de Balears. Saben qui governa aquí.

(Aldarull a la sala)

I els diré encara més. Saben per cada mil habitants quants de funcionaris toquen? Els posaré una sèrie d'exemples, unes quantes comunitats. Per cada mil habitants a Andalusia toquen 28,7 funcionaris, la proporció més alta de tot Espanya; a Canàries 17,8; a Catalunya 12; a Aragó 6; a Balears, curiosament, és la proporció més baixa de tot Espanya amb 2,3. Ah, per cert, perquè no em diguin que aquestes dades són partidistes o enganyosos, a baix de tot del requadre posa: "*Fuente: Ministerio de Economía i Hacienda*".

Jo pens que després d'aquesta sèrie de dades, crec Sr. Alfonso que no està massa legitimat per dir que la nostra comunitat ha de reduir la despesa corrent. Nosaltres ja fa molts d'anys que combatem la despesa corrent ineficax, i bona prova d'això és que la comunitat autònoma de tot l'Estat espanyol, és la que le *ratio* més baixa té en proporció quant a despeses de funcionaris.

I en relació amb el quart punt que ens proposen, a una primera ullada pot parèixer que tenen raó, però jo els posaré un exemple, i crec que així tots vostès m'entendran. Posem per cas que vulgui comprar un bocí de terra, que me'n demanen 10 milions de pessetes, i jo no els tenc. Però resulta que la meva padrina jove, que com que se n'ha d'anar de viatge, m'ha facultat perquè els hi guardàs, i ella sí que disposa d'aquesta quantitat de doblers. I jo els he posat al banc i em donen una rendibilitat de més o manco un 10%. Jo em duc molt bé amb ella, i m'ha dit que amb aquests doblers, mentre ella no sigui aquí, puc fer el vulgui. Si em vull comprar aquest bocí de terra, ¿què em convé més, fer un préstec al banc, que em cobrarà uns interessos d'un 14 o un 15%, o fer servir els doblers de la meva padrina jove, i quan torni ja farà el préstec al banc, i li tornaré els doblers? Jo pens que no fa falta ser massa vius per entendre que optant pel segon camí hauré estalviat molts de doblers, hauré gestionat i administrat molt millor els recursos econòmics de què dispòs, utilitzat aquests fons abans que contractar préstecs amb certes entitats bancàries.

Vostès ens proposen que encara que el Govern balear a final d'any tenguí un romanent de doblers a caixa per pagar certes inversions, idò no, s'han de contractar tots els préstecs abans que acabi l'exercici econòmic. És a dir, que jo tenc doblers a caixa, que em donen poca rendibilitat, i en lloc de disposar d'ells per força he d'anar a les entitats bancàries a firmar un contracte de préstec que em suposa pagar més interessos i més despeses financeres, i a més que són molt superiors a la rendibilitat que pugui treure dels recursos que disposa a caixa. Aquesta estratègia seva, Sr. Alfonso, no és eficaç,

no suposa rendibilitzar al màxim els doblers públics, els doblers de tots els ciutadans de les nostres illes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. En torn de rèplica el Sr. Alfonso té la paraula.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President. La veritat és que els contes de padrina jove funcionen molt malament, perquè, la veritat, ens l'haurà de presentar la padrina jove amb tants de doblers. Si és jove, guapa, i té doblers, ens convendria. Però la veritat, Sra. Salom... -què passa-

(Remor de veus)

...la veritat, Sra. Salom, que aquesta proposició número 4 no diu això; diu exactament el que deia el Tribunal de comptes. Vostès no volen complir amb el Tribunal de comptes? Està bé, no és il·legal, però el Tribunal de comptes deia això, i no vol dir subscriure el crèdit, sinó tancar el crèdit, a veure si ens entenem.

És habitual que el Grup Parlamentari PP-UM, ho veim a cada debat, digui mentides, és habitual. Ahir al Sr. Álvarez Cascos li varen haver de dir quatre vegades: vostè ment, perquè utilitza malament les xifres. Vostès també. No es pot comparar una comunitat com Andalusia, que té competències en sanitat, educació, etcètera; o l'Estat, amb despeses de personal de sanitat, d'educació, etcètera; amb una comunitat que no té aquestes competències, que són les grans generadores de despeses de personal. Això és absolutament, estadísticament mentider, i així els ho han de dir. No es poden comparar comunitats uniprovincials -que el Sr. Forcades ho fa moltes vegades- que no tenen diputació, amb comunitats que tenen tres diputacions, com aquí; o tres consells que són com a diputacions. Ho hem de sumar tot, hem de ser rigorosos amb les xifres. Vostès no ho són; és habitual, és la seva tàctica, és la seva estratègia i és la seva política. No ho han estat mai.

El mateix quan diuen que el punt primer i el punt segon vol dir modificar la llei de finances. La llei de finances no s'ha de modificar per això; la Llei de finances, l'únic error comès en aquest tema és que vàrem confiar que el Govern complia l'esperit de la Llei, i no el compleix, ni l'esperit ni la lletra. Quan diu que de les operacions de deute públic es donarà compte al Parlament, dins l'esperit de l'article -em pareix que és, parl de memòria- estava que tots els crèdits a llarg termini concertats pel Govern es donaria compte al Parlament, i a més es discutiria tipus d'interès, etcètera, tot el que s'ha de discutir. El Govern ho va fer un any en deute públic, però va agafar la paraula deute públic exactament amb emissió de deute públic. Va burlar, com és habitual també en vostès, l'esperit de la Llei, no la lletra; i així de clar. Aposta aquí no es tracta de modificar la llei, que donin compte; que no tirin una cortina de fum constant damunt les

finances de la Comunitat Autònoma. Constant. No fan res més, tirar cortines de fum.

Però hi ha més. Em diu que modificam la llei del 103. Per favor, quin grau de compliment té el 103? Quin temps fa que no han enviat la documentació del 103 completa? Un any i mig complet no s'ha enviat. El grau d'execució del pressupost no el tenim des de l'any 1992. No s'ha enviat, i successivament les reiterades -i vostè és la presidenta d'aquesta comissió- demandes de documentació que feim al Govern, sistemàticament s'han rebutjades, no les ha contestades. Altra vegada cortines de fum, falta de transparència absoluta.

La veritat és que les havia dit una cosa que jo creia, que tendrien almenys la delicadesa, o la vergonya, en aquests moments d'acceptar. Nosaltres, la modificació de la Llei de finances perquè el deute públic o els crèdits siguin considerats igual, perquè són molt pareguts al deute públic, l'hem proposada ja un caramull de vegades al pressupost de la Comunitat Autònoma. Per tant no ens digui que presentem projectes de llei, ja ho hem presentat com a projecte. No en volen saber res, no volen donar compte a ningú. Són -i ho hem de tornar dir- predicadors que prediquen allò que no creuen. Vostès volen dir a aquest país, a Espanya, que hi ha d'haver transparència, farem auditories -ahir ho deien-, i aquí no tenen ni transparència, ni auditories. per cert, no volen lliurar les de les cooperatives, han comunicat que no es lliuraven, perquè no les té, la Conselleria d'Agricultura. Una altra qüestió de transparència, l'hauré de demanar a una altra conselleria, no sabem a quina, no es pot saber mai. Són d'allò més obscur que hi ha en aquest país. I no prediquin transparència quan tapen tota la finança, tota la situació financera de la Comunitat Autònoma. I si no la volen tapar, donin el que diu aquesta moció, i veurem si estan aclarits els comptes. No les hi han tengut mai, i sobretot no volen que nosaltres els hi tenguem. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. En torn de contrarèplica la Sra. Salom té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Crec, Sr. Alfonso, que és molt trist que respecte al quart punt de la seva moció s'hagi quedat amb l'anècdota de la padrina jove i no hagi entrat en el contingut, en el fons de la qüestió.

Respecte al punt tercer, de la despesa corrent, vostè em diu que no són comparables les despeses d'una comunitat de l'article 151, o una comunitat que vagi per la via del 143. Bé, jo els donaré les dades de totes les comunitats que anam per la via del 143, i resulta que també la Comunitat Autònoma de les Illes Balears també és

la que té la despesa de personal més baixa per nombre d'habitants. Doncs miri, n'hi citaré una sèrie: Castella La Manxa, per exemple, té una despesa de personal superior a nosaltres, 12.839 pessetes; Extremadura 13.648; la Comunitat de Madrid 14.476; la Comunitat de Múrcia 15.513... en fi, jo crec que no val la pena continuar amb totes, perquè la de Mallorca, o la de Balears, és la comunitat que té menys despeses de personal.

Jo pens que si canviem el sentit de quantitat que ha emprat el Sr. Alfonso al llarg de la seva intervenció, per una accepció qualitativa del terme demagògia, ben aviat entendrem l'essència d'una moció senzillament electoralista. No és difícil arribar a aquesta conclusió tan llampanant que ja va explicar a la darrera interpel·lació el Sr. Forcades, que només la circumstància de la proximitat d'unes eleccions pot explicar el sobtat interès d'extendre al Govern balear el desprestigi de les cortines de fum de la política financera del Govern socialista. O tal vegada, afegesc jo, aquest fenomen ve donat per la concepció errònia que tenen de la política financera. S'ha evidenciat a totes aquelles administracions on ha governat el Partit Socialista; i jo crec que és millor no citar, perquè tots sabem a quines em referesc.

Si ens centram en el nucli del seu plantejament, i volem creure que això seu és un interès sincer de cap a trobar una solució a la política financera de la nostra comunitat autònoma, allò més indicat seria, Sr. Alfonso, que a l'hora de realitzar qualsevol estudi, o plantejament, o una proposició, comptàs amb la base, que són els elements de judici necessari, amb les dades. Esperí unes setmanes, i tindrà així coneixement de causa que podrà fer que hi hagi aquí un debat més viu, i a més on tots els grups polítics d'aquesta cambra tendrem les mateixes dades, tendrem un document comú que ens servirà per poder discutir. Ja veu que nosaltres abans de la data límit, que és el 30 d'agost, posam tots els papers damunt la taula, i partint d'aquí vostè pot discutir, estudiï, compari, proposi, analitzi, i intentem arribar a una mateixa conclusió entre tots.

Si no fos així, com s'explicaria una actitud tan agosarada de sortir a una tribuna parlamentària i gosar dir quin serà el dèficit de caixa de l'any 1992, tenint només unes poques dades oficioses, unes dades que s'han utilitzat per part seva d'una manera esbiaixada, i en qualsevol cas aïllades, que mai poden ser suficients a l'hora de realitzar una anàlisi tan seriosa com és l'econòmica. Coneixement de causa, Sr. Alfonso, i exhaustivitat en la documentació deuen ser els mitjans idonis per canalitzar un bon debat, que amb sinceritat deixi entreveure un esperit de preocupació, i no d'lectorisme banal. I amb el compte general de la Comunitat Autònoma en les nostres mans, amb el qual treballa el Sr. Forcades d'una manera molt intensa, podem tenir aquí un debat molt seriós entre tots els grups parlamentaris.

Qualsevol dels diputats -i acab- que hagi atès a la seva intervenció, Sr. Alfonso, es pot quedar amb la impressió que no hi ha un control de la informació que remet el Govern al Parlament, que l'acció de govern es du d'una manera alegre,

com si no hi hagués dos sedassos, ben lluny de fer cap concessió al Partit Popular, i els citaré. un sedàs seria la Comissió Tècnica Assessora, constituïda per cinc membres, un designat pel Partit Popular, per un del PSOE, un del PSM, un del CDS i un d'UM. Ja veu, no crec que sigui una camp de cultiu molt apropiat per l'amiguisme; amb una proporció de quatre a u, ja em diran. I l'altre sedàs seria el Tribunal de comptes; hem de dir que sí, que és una institució que té el seu paper, que resulta especialment observadora i escrupolosa, almenys amb la nostra comunitat autònoma, n'hi ha d'altres que tenen més sort.

Idò bé, en sintonia amb la nostra actuació, els informes d'un i de l'altre organisme, en general, en els deu darrers anys ens duen a la certesa i reconeixement que no s'ha desviat ni una pesseta, i que els informes són bàsicament nets. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Acabat el debat, passarem a la votació.

Sí, Sr. Vidal, per què em demana la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. per una qüestió d'ordre, per demanar votació per separat del punt número 1.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Vidal.

Passam a la votació en primer lloc del punt primer de la moció.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor?

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

26 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Queda rebutjat el punt primer de la moció.

Passam a la votació dels punts segon, tercer i quart.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor?

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

24 vots a favor, 29 en contra, 2 abstencions. Queden rebutjats els punts segon, tercer i quart de la moció.

IV.- Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 1308/93, presentada pel Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa al Consell Consultiu de les Illes Balears.

V.- Debat de les esmenes a la totalitat al Projecte de llei RGE núm. 1410/93, relatiu al Consell Consultiu RGE núm. 1757/93, presentada pel Grup Parlamentari PSM I EEM, i RGE núm. 1765/93, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA

EL SR. PRESIDENT:

I passam al darrers punts de l'ordre del dia, que corresponen al debat de presa en consideració de la Proposició de llei 1308/93, del Grup PSM I EEM, i de les esmenes a la totalitat del Projecte de llei 1410, 1757 presentada pel Grup PSM I EEM, i 1765 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. El debat es farà conjunt, i en primer lloc hi haurà una intervenció del Grup Parlamentari PSM I EEM per defensar la proposició 1308, relativa a Consell Consultiu de les Illes Balears, i l'esmena a la totalitat amb text alternatiu número 1757 al Projecte de llei número 1410. Per l'esmentat grup té la paraula el diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. President, en atenció a la circumstància que he de defensar una proposició de llei i una esmena amb text alternatiu, li prec que tenguí un poc de consideració amb el temps, segurament empraré uns quants minuts més dels previstos. De totes maneres intentaré ser el més breu possible.

EL SR. PRESIDENT:

Mentre no s'abusi en aquest sentit, tindrà el beneplàcit de la Presidència; però, repetesc, mentre no s'abusi.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Ho intentarem.

En els debats mantinguts aquestes setmanes anteriors per part del Govern i del Grup PP-UM s'ha sostingut que la manca de dictamen del Consell d'Estat no provoca nul·litat, tot i la claríssima sentència de dia 26 de novembre passat, que diu textualment "En aquelles comunitats autònomes que no comptin amb aquesta especialitat derivada de la seva organització pròpia, les garanties procedimentals mencionades exigeixen mantenir la intervenció preceptiva del Consell d'Estat, en tant que òrgan al servei de la concepció de l'Estat que la Constitució estableix".

Doncs bé, la causa de nul·litat existeix, no perquè ho diguem nosaltres, sinó perquè ho diu el Tribunal Constitucional, i el mateix Govern balear ho reconeix quan a l'exposició de motius del projecte de llei afirma "aquestes -les comunitats autònomes- hauran de sol·licitar, sota pena de nul·litat,

el dictamen del Consell d'Estat. Però no volem tornar obrir un debat jurídic, sinó que volem provocar un debat estrictament polític, atès el lloc on ens trobam. L'article 107 de la Constitució defineix el Consell d'Estat com l'òrgan consultiu suprem del Govern, definició que s'ha considerat un error per alguns redactors del text constitucional. En aplicació del mandat constitucional, l'any 1980 es promulga la Llei orgànica del Consell d'Estat, que intenta rectificar. A l'article el defineix com a suprem òrgan consultiu del Govern, i l'article 23.1 diu "les comunitats autònomes podran sol·licitar dictamen del Consell d'Estat". I afegeix al 23.2, taxativament "El dictamen serà preceptiu per a les comunitats autònomes en els mateixos casos que l'Estat". Així i tot, l'ambigüitat dels textos legals origina distintes sentències del Tribunal Suprem i una extensa polèmica jurídica, fins que el Tribunal Constitucional amb la seva sentència de dia 23 de novembre, a arrel d'un recurs d'empresaris del joc del País Valencià contra el reglament del joc dictat per la Generalitat Valenciana acaba amb la polèmica, establint clarament la constitucionalitat de l'article 23.2 de la Llei orgànica del Consell d'Estat, i a més que les comunitats autònomes, encara que no ho diguin els propis estatuts, poden crear el propi consell consultiu, el qual emetrà els dictàmens que corresponien al Consell d'Estat.

Però la sentència del Tribunal Constitucional no acaba aquí, sinó que marca els requisits a complir pels consells consultius amb les mateixes característiques del Consell d'Estat per -textualment- garantir l'interès general i la legalitat objectiva, i en conseqüència els drets i legítims interessos dels qui són part d'un determinat procediment administratiu. Aquests requisits són autonomia orgànica i funcional, garanties d'objectivitat i independència, i capacitat tècnica. Una vegada dictada aquesta sentència, tota activitat normativa autonòmica sense dictamen emès amb aquests requisits serà nul·la.

Anem ara a repassar els antecedents de les distintes comunitats autònomes. El Parlament de Catalunya l'any 1981 creà la Llei del Consell Consultiu amb una clara intencionalitat, que fos un òrgan per vigilar els conflictes competències i preparar els dictàmens per interposar recursos d'inconstitucionalitat. Els set membres compleixen dues funcions, una de caràcter intern, de defensa de l'Estatut d'Autonomia en l'activitat legislativa pròpia, i una altra de vigilància de les lleis i normes estatals que podrien invadir competències pròpies. Fruit de la intensa activitat del Consell Consultiu català, dels anys 1981 al 1984 hi arriba a haver 175 recursos d'inconstitucionalitat, entre els propis de Catalunya, del País Basc i del propi Govern espanyol. La situació es normalitza quan forma part del Govern espanyol el ministre Almunia i proposa pactes polítics, però quan ja existeix una doctrina constitucional de delimitació de competències entre comunitats autònomes i l'Estat.

Un dels èxits més sonats del Consell Consultiu de Catalunya, entre d'altres, és aconseguir que les subvencions de la Comunitat Europea en matèria d'agricultura, competència exclusiva, vagin directament a les comunitats autònomes; o una altra, la incorporació del català en la funció pública, i en general la delimitació competencial entre comunitats autònomes i Estat. Però a la vegada per a temes administratius la Generalitat de Catalunya crea la Comissió jurídica assessora, depenent del Departament de Justícia, que emet els dictàmens corresponents al Consell d'Estat. En el País Basc la mateixa presidència té un departament, diguem-li, d'anàlisi del *Bulletí Oficial de l'Estat*, que realitza les mateixes funcions del Consell Consultiu de Catalunya. A Galícia, precisament quan pren possessió el Sr. Fraga Iribarne, crea una assessoria jurídica de presidència de les mateixes característiques, i entre les actuacions més importants hi ha el recurs en matèria de competències de pesca i marisqueig, o el recurs de ZUR, zones d'urgent reindustrialització en El Ferrol i Vigo. Canàries l'any 1984 copia el model de Catalunya amb les mateixes funcions de vigilància, si bé l'any 1986 modifica la Llei del Consell Consultiu atorgant-li la facultat d'emetre els dictàmens corresponents al Consell d'Estat. El Govern espanyol la recorr l'any 1986, però retira el recurs a arrel de la sentència del Tribunal Constitucional de dia 23 de novembre del 1992. Andalusia i el País Valencià tenen actualment projectes de llei en tramitació.

La nostra proposició de llei de creació del Consell Consultiu, que recordam, és anterior al projecte del Govern, segueix el model canari: un sol òrgan amb les funcions del consell consultiu i de la Comissió Jurídica Assessora de Catalunya, un òrgan de cinc membres. El projecte de llei del Govern en proposa set, quant al nombre crec que podríem arribar fàcilment a un acord polític. Existeixen, però, diferències polítiques fonamentals amb el projecte de llei del Govern, el qual copia literalment articles complets de la nostra proposició, i altres del projecte d'Andalusia. Parteix però el projecte del Govern d'un error important, el mateix de l'article 107 de la Constitució que tants de problemes i confusions ha originat fins a la sentència del Tribunal Constitucional. A l'article 1 defineix el Consell Consultiu com a suprem òrgan consultiu del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, mentre que a la nostra proposició el definim clarament com l'alt òrgan consultiu de la Comunitat Autònoma, diferència fonamental.

El matís és políticament important si no volem reproduir els mateixos problemes que fins ara s'han plantejat amb els dictàmens de les comunitats autònomes en els consells insulars. Una altra diferència fonamental es dona en les funcions del Consell Consultiu. Coincidim totalment en les funcions administratives, úniques que li atribueix el Govern, inspirat en la nostra proposició. Però el nostre grup li dona unes funcions polítiques molt més importants: article 1, vetlar per l'observància de la Constitució, de l'Estatut d'Autonomia i de la resta d'ordenament jurídic. Si s'aprova el text del Govern, a més de la poca ambició autonòmica, de no vigilar gelosament que l'Estat no invadeixi les nostres competències, poden contestar qui vetlarà que les nostres

lleis s'adeqüen a la Constitució i a l'Estatut, molt més quan en aquest parlament s'han suprimit les notes jurídiques que acompanyaven els projectes i proposicions de llei? Qui comprovarà que els diputats d'aquesta cambra, o el Govern, o els consells insulars, no atempten contra l'Estatut i la Constitució? Ningú.

Entrem ara en el segon gran debat polític, la necessària incompatibilitat dels membres del Consell Consultiu i la garantia de capacitat tècnica, requisits impossibles de complir amb el projecte del Govern. L'article 4.1 diu que el Consell Consultiu és constituït per set membres, designats amb caràcter honorífic, d'entre els quals es nomenarà un president i un secretari. Honorífic significa prestació de serveis sense contraprestació econòmica. L'article 9 a més afegeix que sols cobraran desplaçaments i estada.

Senyors del Govern, vostès creuen que trobaran sis advocats de reconegut prestigi, amb més de deu anys d'exercici professional, disposats a dictaminar, a vegades en un termini de quinze dies, sobre temes complicats i importantíssims, i només els pagaran el desplaçament i l'habitació en el cas que venguin de Menorca i d'Eivissa? I el secretari, article 4.3, membre de l'escala de lletrats del cos superior de l'administració de la Comunitat Autònoma, que segons l'article 12.2, ha d'aixecar actes, dació de fe i custòdia de documentació, que també ha de fer feina fora cobrar? Perquè està clar, no pot pertànyer a l'administració activa, cap membre del Consell Consultiu.

Senyors del Govern, del PP-UM, el seu projecte és d'impossible compliment, en no ser que vulguin crear un consell consultiu simplement per omplir un buit institucional. Però tenir-lo controlat amb tres funcionaris de màxima confiança més quatre figures honorífiques que es limitaran a firmar les conformitats. Però, i la incompatibilitat, només garantida per la dedicació exclusiva, i per tant remunerada? Creuen possible que un membre del Consell Consultiu pugui tractar, per exemple, amb un client la modificació d'una zona verda, i una hora després emetre el dictamen preceptiu al Consell Consultiu? És aquest el seu concepte de la incompatibilitat? Ens creguin si els deim que en tot el dret comparat, Consell d'Estat, Catalunya, Canàries, Andalusia, País Valencià, no existeix tal original disposició.

El tercer gran tema consisteix en els requisits que els consells consultius han d'acomplir, a imatge del Consell Consultiu, que són autonomia orgànica i funcional, i garantia d'objectivitat i d'independència. La primera la definim clarament en el nostre text, el Consell Consultiu de les Illes Balears exerceix les seves funcions amb autonomia orgànica i funcional, per garantir la seva objectivitat i independència, serà adscrit administrativament a la Presidència de la Comunitat Autònoma, elaborarà l'avantprojecte del seu pressupost que figurarà com una secció dins del pressupost general de la Comunitat Au-

tònoma. Però el projecte del Govern mal copia el nostre article, suprimint el pressupost. I si el Consell Consultiu ha de funcionar sense pressupost, depenent totalment del Govern per usar un foli, un telèfon, un despatx, o per adquirir la imprescindible bibliografia, quina autonomia tindrà? Ens poden argumentar que hi ha un problema pressupostari, però de fàcil solució si li assignam unes dependències del mateix parlament, ara que aquest ha adquirit un nou edifici, i si compartia els serveis de documentació i biblioteca amb el Síndic de Greuges i el Síndic de Comptes.

Però la pregunta és si realment interessa un consell consultiu amb garanties d'objectivitat; i creim que no. El Govern, si fos així, no es reservaria la potestat de nomenar tots els membres -article 4,2- amb una clara concepció centralista de l'autonomia que discrimina els consells insulars. Pel contrari el nostre text -article 5- distribueix els nomenaments entre el Consell de Govern, 1 membre; Parlament, 1 membre, i un altre per cada consell insular. Així mateix, en contra de l'opinió del Grup SOCIALISTA i del Grup MIXT, deixam al president de la Comunitat Autònoma l'elecció del president del Consell Consultiu.

Però quan es comprova que el Govern vol controlar els membres del Consell Consultiu, que no el vol realment independent, com mana el Tribunal Constitucional, és en els casos de cessament; perquè el Govern no només es reserva el nomenament de tots els membres, sinó la facultat de cessar-los discrecionalment per decisió del Consell de Govern -article 6b-. Al contrari, el nostre model a l'article 8 preveu les causes de cessament decretat pel president del Govern, previ acord favorable de la majoria de membres del Consell Consultiu de les Illes Balears, i audiència de l'interessat. Com pot garantir-se la independència si el Govern pot declarar un membre incompetent en contra de la majoria del Consell Consultiu? Com pot garantir-se la independència amb uns membres movibles pel Govern? S'imaginem que els jutges poguessen ser traslladats o cessats a discreció d'un Govern? És aquesta la fórmula del Partit Popular per fer un sistema judicial realment independent del poder polític? Molt temem que el seu projecte de llei és clarament inconstitucional, i que vulnera totalment l'esperit de la sentència del Tribunal Constitucional. Creuen realment que un organisme d'aquestes característiques pot suplir els dictàmens del Consell d'Estat amb garanties que no sigui declarat incompetent pel Tribunal Constitucional quan es presenti el primer recurs apel·lant a la manca d'objectivitat i d'independència? Creuen que el Tribunal Constitucional permetrà aquesta burla? Perquè la sentència és claríssima, pàgina 37 i 39 del *Butlletí Oficial de l'Estat* número 307, "el fet que no forma part de l'administració activa, la seva autonomia orgànica i funcional, garantia d'objectivitat i independència".

Creuen, senyors del Govern, que un simple paper amb set firmes d'amics del Govern, posat i cessats a discreció, complirà les garanties exigides pel Tribunal Constitucional?

Molt breument ens agradaria analitzar les competències del Consell Consultiu, ja ens hem referit a la tutela de l'Estat

d'Autonomia i la Constitució que el nostre text li atorga, articles 9, 10 i 11, i que el projecte del Govern no contempla. Vegem però a les competències administratives, les úniques previstes al projecte del Govern, les diferències fonamentals. El projecte de llei, a l'article 10, no deixa clar que el Consell Consultiu emetrà els dictàmens preceptius de l'administració local. Es refereix -apartat e)- als règims locals, que pot interpretar-se que obliga la Comunitat Autònoma quan exercita les competències de règim local, però no ajuntaments o consells insulars, el nostre text és molt més clar quan diu que és preceptiu del dictamen del Consell Consultiu de les Illes balears en els expedients d'administració de la Comunitat Autònoma o de l'administració local.

Encara hi ha un aspecte més negatiu. Vegin l'article 11, apartats b) i c) del projecte del Govern, que amb caràcter facultatiu permet sol·licitar dictamen del Consell Consultiu en els avantprojectes de llei i en els recursos d'inconstitucionalitat que es plantegin davant el Tribunal Constitucional. Si com diu l'article 1 del projecte, el Consell Consultiu és el suprem òrgan consultiu del Govern, significa que aquest projecte impedeix al Parlament de presentar recursos d'inconstitucional, i li impedeix que pugui exercir una potestat estatutària.

En definitiva, el seu projecte de llei té unes funcions parcials i no delimita amb claredat les matèries objecte de dictamen preceptiu, castra el Parlament impedit-li exercir potestats estatutàries, i no compleix els requisits mínims manats pel Tribunal Constitucional d'autonomia orgànica i funcional, i garantia d'objectivitat i independència. Mirin -i acab, Sr. President-, el Grup del PSM I EEM no ens volem carregar l'autonomia, al contrari, volem que funcioni. I per això presentarem abans que el Govern aquesta proposició de llei. I volem que una vegada que el Parlament ha aprovat el cànon de sanejament, aquest es cobri. Una vegada que el Parlament ha aprovat l'impost sobre activitat que incideixin en el medi ambient, que es cobri. Que les lleis i reglaments s'apliquin amb totes les garanties jurídiques, i que l'administració autonòmica, insular i local, siguin ràpides i eficaces, amb totes les garanties exigides per la llei. Però el seu projecte de llei no resol el problema, complica el problema, perquè vostès no poden fer un consell consultiu que sols en tengui el nom, i que no té cap garantia de poder substituir el Consell d'Estat.

I la prova que aquí hi ha trampa, que es guarden cartes dins la màniga, és la contradicció entre l'article 1 del seu projecte: "El Consell Consultiu és el suprem òrgan consultiu", i l'article 2.3: "Els assumptes dictaminats pel Consell Consultiu podran ser sotmesos a informe d'un altre organisme de la Comunitat Autònoma. Significa això que quan no els agradi el dictamen del Consell Consultiu en cercaran un altre d'un organisme més dòcil. Al contrari, per a nosaltres, i per al Tribunal Constitucional, el Consell Consultiu ha de ser l'òrgan consultiu suprem, i així ho plasmam a l'article 4.4,

copiant la Llei del Consell d'Estat i les lleis de consells consultius de Catalunya i Canàries.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí, em queda mig minut. Deim textualment: "respecte les qüestions sobre les quals hagi dictaminat el Consell Consultiu de les Illes Balears no pot emetre informe cap altre òrgan assessor".

Senyors del Govern, senyors del PP-UM, això d'avui no és un joc, és un tema institucional delicadíssim. És molt possible que els recursos interposats contra algunes normes del Govern obtenguin sentències favorables, encara que potser no tinguin efectes retroactius si el Tribunal observa una voluntat de corregir els defectes formals mitjançant un dictamen emès per un òrgan consultiu amb autonomia orgànica i funcional i garanties d'objectivitat i d'independència. Però ni volem pensar en les conseqüències de l'aprovació d'una mascarada com la del projecte de llei que ens han presentat.

Per una vegada deixin de jugar a obtenir parcel·les de poder, actuïn amb responsabilitat institucional, i aprovin la nostra proposició de llei; la tramitin per via d'urgència, i en quinze dies tendrem resolt el major problema institucional que s'ha creat en aquest país. Aprovin el seu projecte de llei, i continuarem en el caos, la confusió, la incertesa jurídica que últimament presideix la majoria de decisions d'aquest Govern.

Senyores i senyors diputats del PP-UM, sobre la vostra consciència queda la solució d'aquest repte. Moltes de gràcies, Sr. President, i gràcies per la deferència que ha tengut amb el temps.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula el Sr. Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El Govern ens proposa per urgència la creació d'un consell consultiu per fer uns dictàmens de caràcter tècnic-jurídic que segons la diputada portaveu del Grup PP-UM no són en absolut necessaris, com va quedar clar al debat de la moció que vàrem veure la setmana passada sobre aquesta mateixa qüestió. Però el Govern a l'exposició de motius del projecte de llei que ha remès al Parlament defensa clarament el contrari, que d'acord amb el Tribunal Constitucional, les comunitats autònomes que no disposin de cap òrgan superior consultiu propi hauran de sol·licitar, sota pena de nul·litat, el dictamen del Consell d'Estat. Hi ha una esmena del Grup PP-UM per

llevar "sota pena de nul·litat". El que no podran llevar són els documents del Govern aprovats en Consell de Govern, publicats al butlletí del Parlament, aquí on es defensa la postura del perill de nul·litat que penja d'aquests reglaments i normes de caràcter general amb desplegament de lleis aprovats sense el dictamen preceptiu, ni del Consell d'Estat ni de l'òrgan consultiu autonòmic.

Són situacions que es donen quan negam les evidències, es retorcen els arguments per defensar allò que és indefensable, quan s'és més papista que el Papa en negar errors del Govern que el propi Govern reconeix als documents que envia al Parlament, perquè està clar que el dictamen del Consell d'Estat o de l'òrgan autonòmic equivalent sobre reglaments i normes autonòmiques de caràcter general que despleguen lleis és preceptiu, que l'incompliment de la consulta preceptiva, segons la doctrina i la jurisprudència majoritàries en el cas de normes de caràcter general és causa de nul·litat, com també recull el Govern a l'exposició de motius. I per tant és urgent que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears es doti d'un consell consultiu ja que, com proposàvem a la moció derrotada la setmana passada, no es poden continuar aprovant reglaments sense aquest dictamen consultiu. Fins aquí, tots d'acord, o almenys crec que tots d'acord. No sé si qualche grup parlamentari no podrà suportar que dos i dos siguin quatre.

Però, quines són les característiques, els grans trets que el Consell Consultiu ha de satisfer? La Sentència de 26 de novembre del 1992 del Tribunal Constitucional és clara en relació amb els requisits que han de complir els òrgans consultius autonòmics per poder suplir les funcions del Consell d'Estat: "autonomia orgànica i funcional com a garantia d'objectivitat i independència, òrgan consultiu de les característiques del Consell d'Estat, òrgans consultius equivalents al Consell d'Estat quant a la seva organització i competència, òrgans consultius propis amb les mateixes característiques i amb idèntiques o similars funcions a les que té el Consell d'Estat, dotat de les característiques d'organització i funcionament que assegurin la seva independència, objectivitat i rigorosa qualificació tècnica".

El projecte de llei que el Govern ha enviat al Parlament no compleix aquestes condicions, perquè per complir aquestes condicions no basta repetir aquestes expressions dins l'articulat, s'han de complir dins el contingut d'organització, de funcions, de configuració del Consell Consultiu. No hi ha independència. La independència, com es pot jutjar? Ho diu la doctrina: potestat autoorganitzativa, i status de l'òrgan i dels membres. Potestat autoorganitzativa: se li reconeix la proposta de reglament, d'acord; no se li reconeix la proposta de pressupost ni de dotació dels mitjans materials i humans. No hi ha suficient potestat organitzativa. Status de l'òrgan i dels seus membres: que siguin inamovibles, que siguin incompatibles, i que tinguin el caràcter d'òrgan

suprem, superior. Són inamovibles? No, són més aviat destituïbles, totalment destituïbles. Són incompatibles? Són il·limitadament compatibles, inclosa la compatibilitat horària, l'angèlica ubiqüitat, podran ser a dos llocs de feina a la mateixa hora i al mateix temps, qualitat de què -com vostès saben- gaudeixen preferentment els funcionaris.

Conformen un òrgan de caràcter suprem, de caràcter superior? No, perquè emès un dictamen sobre un assumpte, sigui preceptiu o sigui facultatiu, pot informar jurídicament un altre òrgan de la Comunitat Autònoma; tot el contrari del que hauria de dir. Han copiat l'expressió de les altres lleis, i li han afegit el no. Les altres lleis diuen que no podrà emetre cap altre òrgan; aquí que sí, que ho podrà emetre. Per tant estam clarament amb una situació d'un òrgan de caràcter suprem, però que en té uns altres per damunt; és relativament suprem. Per tant, ni són inamovibles, ni són incompatibles, ni són superiors ni supremes, ni tenen una potestat autoorganitzativa. No tenen independència.

Joestic segur que aquesta llei no s'aprovarà en aquests termes. És impossible, perquè si s'aprova en aquests termes, per aquest viatge no faria falta tot això, ni urgències, ni projecte de llei, ni textos alternatius, ni res; perquè serà absolutament vulnerable. Però en aquests moments ho tenim així.

Per abundar en aquesta qüestió de la independència: tres membres de Consell Consultiu poden ser funcionaris, el president, el secretari i un altre; tres membres poden ser funcionaris de la Comunitat Autònoma. No hi ha garantia d'independència sobre una funció quan simultàniament se n'exerceix una altra amb dependència administrativa jeràrquica. Són simultàniament funcionaris en actiu, exercint una altra funció amb dependència jeràrquica. Els membres del Consell Consultiu poden ser cessats en qualsevol moment per decisió del Consell de Govern sense cap limitació ni cap consulta prèvia, aplicant el generós i conegut principi que qui discrepa, paga. És compatible la condició de membre del Consell Consultiu amb l'exercici privat del dret. Així no es garanteix la independència ni l'objectivitat. El Consell Consultiu no prepara el seu pressuposts, ni el gestiona, ni té garantida l'autonomia en dotar-se de mitjans personals i materials.

El projecte de llei imposa el caràcter honorífic del nomenament, però quan diu honorífic no es refereix que tinguin dret als honors que els pertoquin per la funció que desenvolupin, la qual cosa se suposa que va inclosa; no, s'ha d'entendre que aquest caràcter honorífic suposa que la condició de membre del Consell Consultiu no és retribuïda, no hi ha per tant garantia d'una rigorosa qualificació tècnica, quan es parteix de la restricció que suposa la gratuïtat de la dedicació al Consell Consultiu per part dels membres no funcionaris.

No hi ha règim d'incompatibilitats. les condicions i limitacions per ser membres del Consell Consultiu no es corresponen a les d'un suprem òrgan consultiu, ja que a part que

funcionaris ho poden ser president, secretari i un altres, funcionaris de la Comunitat Autònoma, no hi ha res que impedeixi que el Consell Consultiu estigui format per càrrecs polítics, per dirigents de partits, per parlamentaris o consellers del Govern, per professors en actiu i que a la vegada assessorin professionalment el Govern en la preparació de lleis i reglaments, etcètera.

A la designació dels membres no hi participen ni el Parlament ni els consells insulars. Després de tanta demagògia insularista, cada proposta legislativa del Partit Popular exclou els consells insulars de les autèntiques decisions polítiques, com és la de participar en la designació d'un o alguns membres del Consell Consultiu. El Consell Consultiu, entenem nosaltres, no es pot limitar a ser-ho del Govern, ha de ser de la Comunitat Autònoma, ha de tenir també el caràcter d'òrgan consultiu d'aquest parlament, i el Parlament ha de tenir una participació substancial en la designació dels seus components.

Aquest conjunt de característiques, de limitacions, configuren un consell consultiu realment casolà, domèstic i domesticat. Tres dòcils funcionaris constituïran el nucli del Consell Consultiu i trauran endavant els dictàmens, amb la firma o en l'absència dels altres consellers honorífics, ja que la majoria relativa dels presents és suficient per aprovar els dictàmens; i els presents és suficient que siguin la majoria dels membre del consell consultiu. Per tant es podria arribar a una situació que amb el vot favorable del president i l'abstenció dels altres presents, en nombre de tres com a mínim, s'aprovasin dictàmens del Consell Consultiu constituït per set membres. El Consell Consultiu és inaccessible al Parlament. Si ha de vetlar per l'observància de la Constitució, de l'Estatut d'Autonomia i de la resta de l'ordenament jurídic, com repeteix dins l'articulat -articles 2, apartat 1- ha d'estar obert a les consultes del Parlament, ha de ser preceptiu el seu dictamen als projectes i proposicions de llei, als recursos d'inconstitucionalitat, tant als que siguin promoguts pel Govern com pel Parlament. tant el Govern com el Parlament en aquesta important acció política que són els recursos d'inconstitucionalitat, han de tenir la garantia, l'assessorament jurídic del Consell Consultiu.

Aquest serà per tant, si s'aprova tal com deia, un Consell Consultiu tancat al Parlament, però obert, per exemple, perquè així ho vol el Partit Popular, a l'Entitat Local Menor de Palmanyola, o a la Mancomunitat del Pla, o a l'Ajuntament d'Escorca -amb tot el respecte per aquestes tres entitats locals de les Illes Balears-. Però no tan sols hi tendran accés, com és lògic, aquestes entitats locals per matèries reglades obligades per les lleis, amb actes administratius; sinó -com diu molt bé l'articulat- per qualsevol acte que li sotmetin que aquestes entitats locals considerin que té una especial transcendència. El problema del policia local de l'Entitat Local Menor de Palmanyola, que es pot convertir en un

problema virulent per a la seva comunitat, pot anar al Consell Consultiu; aquest parlament no hi pot anar, aquest parlament no hi pot consultar una proposició de llei, un projecte de llei, o la possible inconstitucionalitat d'una llei de l'Estat.

No sembla que estigui massa ben equilibrat institucionalment aquest consell consultiu, especialment amb una situació que viu aquest parlament, al qual se li han suprimit fins i tot les notes jurídiques que servien per orientar i per assessorar els diputats en la seva tasca legislativa en relació a proposicions de llei i a projectes de llei. Crec que sobre la porta d'aquest parlament hi podríem posar en lletres de bronze aquell exabrupte de l'absolutisme obscurantista: "*vivan las cadenas*". Això és la casa de *vivan las cadenas*. Viva l'obscurantisme, lluny de nosaltres la pernicioso mania de pensar, que deien en aquells temps gloriosos del ferrandisme sèptim.

És un consell consultiu a temps parcial, format per membres destituïbles a qualsevol moment pel Govern, que no diu la darrera paraula en el seu àmbit consultiu, ja que el seu dictamen pot ser esmenat per una altre de posterior, que no té dret a remuneració pel seu treball, ni a decidir amb autonomia sobre el seu personal i pressupost.

Senyores i senyors diputats, crec que són arguments suficients per haver de demanar que sigui retirat aquest projecte de llei, per respondre amb un nou projecte a totes les exigències que el Tribunal Constitucional ha fixat als consells consultius autonòmics, perquè si no, no serà substituïble el seu dictamen pel del Consell d'Estat, i a més que vagi més enllà de les estrictes obligacions dels dictàmens del Consell d'Estat per tenir també una participació com a institució de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb un potenciament de l'autogovern, amb una qualificació de les normes jurídiques, amb una garantia d'assessorament jurídic objectiu, imparcial i rigorós en la matèria de recursos d'inconstitucionalitat de projectes i proposicions de llei.

Si aquesta esmena a la totalitat no resulta aprovada, i per tant es du endavant aquest projecte en els termes que el Govern ha presentat, nosaltres tenim tot un paquet d'esmenes parcials per tractar en aquesta segona fase de tractament legislatiu, de reconduir aquest projecte. Però en qualsevol cas vull dir que creim, des d'una visió en aquest moment en absolut partidista, institucional, que realment aquest consell consultiu que necessitam a les Illes Balears no pot ser de cap manera el que el Govern ens proposa avui en el seu projecte de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Abans que esclatés la polèmica provocada per la Sentència de 26 de novembre de 1992 sobre la necessitat del Consell Consultiu,

o bé sobre la necessitat, en cas de no existir, que el Consell d'Estat informés reglaments i altres disposicions de la Comunitat Autònoma, el Grup Parlamentari MIXT havia estat fent feina per dur una proposició de llei de creació del Consell Consultiu de les Illes Balears. Finalment no es va dur en aquells moments, perquè no hi havia la sentència, i perquè vàrem consultar amb les comunitats autònomes, amb la Generalitat de Catalunya, i amb la Junta de Canàries, i ens vàrem assabentar del cost del Consell Consultiu, tant a Catalunya com a les Illes Canàries, i vàrem considerar que avui, que estam amb una situació de crisi econòmica, de depressió, i que tot això reclama una austeritat a les administracions públiques, entre elles la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, vàrem considerar que aquest projecte havia de ser ajornat, abans de la Sentència de 26 de novembre del 1992.

Efectivament a Canàries el cost pressupostat per al Consell Consultiu per al 1993 és de 164.524 milions de pessetes. A Catalunya el pressupost per al 1993 suposa un cost de 202.799 milions de pessetes. Perdó, 202 milions de pessetes. Hem de pensar que la Generalitat de Catalunya té un pressupost bilionari, i que les Illes Canàries tenen uns pressuposts moltíssim més elevats que la nostra comunitat autònoma. Per això no vàrem presentar la proposició de llei corresponent.

Ara bé, arribada la Sentència de 26 de novembre del 1992, està clar que necessitam un consell consultiu, i aquest consell consultiu ha de complir amb els requisits de l'esmentada sentència, perquè efectivament aquesta sentència defineix -com ja s'ha molt bé dit aquí prèviament tant pel Sr. Sampol com pel Sr. Triay- les característiques d'aquests òrgans, que han de ser semblants a les del Consell d'Estat. I també diu aquesta sentència que encara que l'article corresponent de la Constitució, que és el 107 si mal no record, digui que és l'òrgan consultiu del Govern de l'Estat, això no impedia -diu aquesta sentència- que altres administracions de l'Estat poguessin evacuar consultes amb el Consell d'Estat. Això també podria ser aplicable aquí, encara que jo he de coincidir que l'esmena del Grup PSM I EEM respecte a l'article primer crec que és correcta.

En definitiva, estam davant unes esmenes a la totalitat, les quals hem de subscriure en la pràctica totalitat, però fa falta un esforç d'imaginació i de consens quant a la composició d'aquest consell, perquè una comunitat autònoma amb un pressupost de 46.000 milions de pessetes no pot tenir avui, amb la crisi econòmica que patim, en les condicions desfavorables actuals, no podem crear un òrgan del cost dels corresponents consells de Canàries i de Catalunya. Hem d'anar a unes despeses bastant inferiors, i per tant jo pens que la composició d'aquest consell consultiu tal vegada podríem arribar a un consens d'aproximació entre el text del Govern i els textos que proposen les dues esmenes, l'esmena a la totalitat del Grup PSM I EEM, i també l'esmena parcial

del Grup Parlamentari SOCIALISTA, en el sentit de cercar una solució intermèdia.

Pel que fa a la resta he de donar tota la raó tant a l'esmena a la totalitat amb text alternatiu del Grup PSM I EEM, com a l'esmena de devolució del Grup Parlamentari SOCIALISTA, perquè efectivament aquest consell consultiu que proposa el projecte de Govern no és un consell consultiu, és una altra cosa. No compleix en absolut amb cap dels requisits de la sentència de 26 de novembre del 1992. Tal volta la incompatibilitat absoluta no fa falta, tal vegada hi ha tipus d'activitats que poden ser compatibles amb l'activitat dels membres del Consell Consultiu, perquè per ventura no tenen res a veure amb el tipus de dictàmens que han d'emetre. El que sí està clar és que, com deia el Sr. Sampol, no és lògic que un misser rebí un client per un canvi de zones verdes i després es vagi al Consell Consultiu a informar un projecte sobre canvis de zones verdes. Això no és lògic, evidentment. En canvi tal vegada hi haver tipus d'activitats d'un misser, com per exemple -jo què sé- una tramitació d'un divorci, que pot ser per ventura compatible amb l'exercici del Consell Consultiu.

I dic tot això amb la intenció per fer reflexionar tant al Govern i al grup que li dona suport, com als dos grups de l'oposició, en el sentit de cercar una fórmula intermèdia que resulti molt més econòmica per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que tots sabem que té un pressupost molt raquític, molt esquifit, i que per tant no podem arribar a les xifres a què arriben tant els catalans com els canaris amb els seus òrgans. Amb tota la resta, inamovibilitat: evidentment que un consell consultiu no pot ser cessat a voluntat pel Govern, perquè això és dependència. Respecte dels pressuposts, els ho llegiré en el tema de Canàries i el tema de Catalunya. Catalunya té una secció -secció 15, Consell Consultiu- dins de la Generalitat. Canàries: secció 01, Parlament; secció 02, Consell Consultiu; secció 05 deute públic; secció 06 Presidència del Govern, etcètera. Per tant, té una secció a part també a Canàries. Això, per tant, de fer un òrgan dependent orgànicament i judicialment del Govern no té cap justificació ni una, i en la meua opinió, va contra la Sentència de 26 de novembre.

Efectivament és molt greu que el Parlament de les Illes Balears, i a més de ser greu, és que és contradictori amb l'article 11, quan diu "amb caràcter facultatiu es podrà sol·licitar el dictamen del Consell Consultiu amb els assumptes següents: a) Avantprojecte de reforma d'Estatut d'Autonomia" Aquí s'han tramitat dos projectes de reforma d'Estatut d'Autonomia, dues proposicions de proposicions de llei; no han vengut del Govern, sinó que han vengut dels grups parlamentaris. "Recursos d'inconstitucionalitat i conflictes de competències que es plantegin davant el Tribunal Constitucional", què és, que des del Parlament no es pot promoure un recurs d'inconstitucionalitat? Si llegim la llei catalana, diu, per exemple, a l'article 8, apartat 1, que dictaminarà el Consell Consultiu sobre adequació a l'Estatut de Catalunya de tots els projectes i proposicions de llei sotmesos a debat i aprovació pel Parlament de Catalunya, a iniciativa

de dos grups parlamentaris o d'una dècima part dels diputats o del Consell Executiu. per tant, queda obert, i a Canàries igual; i en canvi aquí no queda obert.

Per totes aquestes coses el Grup Parlamentari MIXT donarà suport a les dues esmenes presentades tant pel Grup Parlamentari PSM I EEM com pel Grup Parlamentari SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual, pel Grup PP-UM la Sra. Cava de Llano té la paraula.

LA SRA. CAVA DE LLANO I CARRIÓ:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Yo sabía, era consciente, que todos los grupos de la oposición iban a hacer mención a la exposición de motivos del proyecto de ley del Gobierno que viene reflejada en el BOPIB. Pero yo también quiero decirles una cosa, y es que eso ha sido un error, y voy a demostrar por qué ha sido error. Cuando se recibió el texto del proyecto de ley del Consejo Consultivo en el Parlamento -está aquí, lo he traído, ustedes lo pueden comprobar- en el texto castellano está corregido, no habla de so pena de nulidad. Se corrigió en el texto castellano, no se corrigió en el texto catalán. El disquete se envió en catalán y salió así. Sé que tienen ustedes toda la razón, las enmiendas se hacen sobre el BOPIB, tienen ustedes toda la razón, pero quiero justificar y quiero decir que todo en la vida tiene una explicación, porque comprenderá, Sr. Triay, que yo no es que retorciera los argumentos para salir y para defender. Yo argumenté con una teoría jurídica, no diré buena, porque sería inmodesto y absurdo por mi parte, pero una teoría jurídica creo que muy admisible y muy razonable. le dije y le digo que el derecho no es una ciencia matemática, y en consecuencia yo no puedo garantizar lo que dirán los tribunales de justicia cuando tenga que fallar sobre estos temas. Pero insisto, nuestro grupo se dio cuenta del error publicado en el BOPIB, y ha presentado una enmienda parcial para que esto se corrija. Esto en cuanto al primer punto.

Nuestro grupo va a votar en contra de todo el debate de hoy por dos razones fundamentales. Primero porque partimos de premisas en cuanto a la configuración de lo que debe ser un consejo consultivo, y partir de premisas distintas tampoco puede escandalizar a nadie, puesto que hay muchas autonomías que han establecido un régimen diferente entre ellos, incluso Cataluña ha establecido dos: el Consejo Consultivo, y la Comisión Jurídica Asesora, dependiente de la Conselleria de Justicia. Creemos que estos requisitos de los que habla la sentencia y que han hecho mención ustedes, de independencia y objetividad, se cumplen y luego explicaré por qué. Y también vamos a votar en contra lógicamente porque nuestro grupo apoya al proyecto de ley que tiene presentado en esta cámara el Gobierno de la Comunidad

Autónoma, y que presentó a raíz de la sentencia dictada por el Tribunal Constitucional, de fecha 26 de noviembre del 1992, sobre la que tuvimos ocasión de debatir la semana pasada, sobre los problemas que entrañaba, y yo incidí mucho que esa sentencia de lo habla es de la constitucionalidad del artículo 23.2 de la Ley orgánica del Consejo de Estado, pero no habla en ningún caso de nulidad ni de anulabilidad. No voy a reproducir un debate que ya en su día se hizo, pero el Sr. Triay me ha obligado a hacer una pequeña introducción sobre este tema.

¿Por qué el Gobierno de la Comunidad Autónoma presenta ahora este proyecto, y no antes? Pues por varios motivos, entre los que voy a citar dos. Primero porque se tenían razonables dudas, muy fundadas, de la constitucionalidad del artículo 23.2 de la Ley del Consejo de Estado; porque fíjense bien que el artículo 107 de la Constitución española dice textualmente que el Consejo de Estado es el supremo órgano consultivo del Gobierno, insisto: del Gobierno; y la duda surgía a ver si podía la ley orgánica que desarrolla este artículo de la Constitución ampliar la competencia fuera de los límites constitucionalmente previstos por su propia definición. En un principio parecía que no, que esto no era lógico, porque una norma de desarrollo como es la Loce respecto a la Constitución no podía en principio convertir la institución que regula en algo distinto a lo que concebía el precepto constitucional, que era el precepto que habilitaba precisamente la ley orgánica, y en consecuencia había unas dudas muy razonables.

Es cierto que la sentencia del Tribunal Constitucional aclaró el tema. Se podrá estar o no estar de acuerdo con ella, pero en fin, la damos todos por válida. Yo creo que lo hizo más por principio de conservación de conservación de la norma que por otros motivos, pero en fin, es un tema a debatir en el que no voy a entrar.

Y el segundo motivo del porqué no se había establecido el Consejo Consultivo era porque el Consejo no estaba previsto en nuestro Estatuto de Autonomía. Es curioso que según el artículo 102 de la Constitución las instituciones políticas de las comunidades autónomas son: asamblea legislativa, el presidente y el Consejo de Gobierno. Sin embargo en diversos estatutos se han introducido instituciones propias. Esto es lo que pasa, por ejemplo, con los comisionados parlamentarios, para la defensa de los derechos fundamentales, y lo que ocurre también con los órganos de control y fiscalización de las cuentas de las comunidades autónomas. Se trata de instituciones que encuentran sus patrones respectivos en la organización del Estado, de manera que su inclusión en los estatutos confirma algo que cada día ocurre más, y es la tendencia a reproducir en el ámbito de cada comunidad autónoma un esquema parecido en sus aspectos esenciales a la organización política del Estado. Hay tres estatutos de autonomía que contemplan la existencia de un órgano consultivo: Cataluña, en el artículo 41 de su estatuto; Canarias, en el artículo 43 del suyo; y Extremadura, en el artículo 54 de su estatuto. Una cosa curiosa y anecdótica es que en Extremadura solamente se puede crear el Consejo Consultivo

a instancia de Junta de Extremadura, quiero decir que se coarta cualquier iniciativa legislativa, porque forzosamente por su estatuto tiene que ser así.

Bien, Baleares no lo contempla en su estatuto, pero -efectivamente, Sr. Sampol- no existe inconveniente alguno, tal y como se deduce de la exposición de motivos del texto que ustedes han presentado, y que se puede constituir en base a esa capacidad de autoorganización que se reconoce en el artículo 10.1 de nuestro estatuto, y en base al artículo 148, se puede constituir, no veo ningún problema.

¿En qué tema no estamos de acuerdo con lo que ustedes han propuesto? Ustedes han hecho una crítica tremendamente dura a esta ley. Hay críticas que puedo compartir y comparto; yo lo único que puedo decir es que estamos en una fase inicial, el trámite parlamentario es largo, los temas se estudiarán en ponencia, se estudiarán en comisión, y tiempo habrá que esas enmiendas - algunas de ellas muy constructivas- que han presentado ustedes se puedan incorporar para mejorar el texto. Pero han hecho ustedes una crítica, por ejemplo yo voy a contestar, no he podido tomar nota de todo lo que ustedes han dicho, han hecho una crítica por ejemplo al artículo 1, decía el Sr. Sampol. Efectivamente se habla del Consejo Consultivo, es el supremo órgano, esto en principio podría parecer que va en contra del artículo, párrafo 3 en que se admiten otros informes, a pesar de que se ha dicho que el Consejo Consultivo es un órgano supremo. Yo entiendo que usted diga esto, pero fíjese bien que nuestro artículo 2.3 dice "los asuntos dictaminados por el Consejo Consultivo podrán ser sometidos a informe de otro órgano u organismo de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares, siempre que no se refiera a funciones competenciales de aquél, según lo que se establece en el artículo 1". Quiere decir que hay una salvedad.

Y luego hay otra cosa muy importante y que, claro, se parte de una concepción absolutamente distinta. Cuando el Gobierno de esta comunidad autónoma ha hecho el proyecto de ley reguladora del Consejo Consultivo de nuestra comunidad, ha tomado modelo. Podría haber tomado el modelo de Cataluña, podría haber tomado cualquier otro modelo, ha tomado el modelo del propio Consejo de Estado, y les voy a decir por qué.

Primero, en este artículo 1, que hemos mencionado, ya se dice que es el órgano consultivo del *Govern*. Bien, pero es que si usted coge la Ley del Consejo de Estado, también se dice que también es el órgano consultivo del Gobierno. Quiero decir que tiene una explicación lógica que se haya hecho así. En cuanto al artículo 4.2, el PSM en su texto alternativo establece la imposibilidad de que el tema que haya sido dictaminado por el Consejo Consultivo se someta a informe de otro órgano asesor. El Gobierno dice que podrán dictaminar otros órganos, siempre y cuando no se refiera a cuestiones competen-

ciales del Consejo Consultivo. Entendemos en principio que puede ser como dice el Gobierno, ya que le explicado esta salvedad, y que además hay que tener en cuenta una cosa, que tanto en su texto alternativo como en el texto del *Govern* se dice que los informes no son vinculantes, y además que cuantas más garantías mejor. Es decir, que tampoco me parece que sea algo que escandalice a nadie. ¿Que hubiera solamente el informe del Consejo Consultivo por considerar que es el órgano supremo? Bien podría ser, pero si no es vinculante su informes, ¿qué problema hay en que existan unas mayores garantías previendo la posibilidad de que otros órganos informen?

En cuanto al artículo 3, que es el número de miembros, efectivamente ustedes fijan cinco, el Gobierno de la Comunidad Autónoma establece siete. No habrá, supongo, en fase de ponencia ningún problema en lograr un acuerdo este punto. Dicen ustedes que el nombramiento lo hace el presidente de la Comunidad Autónoma por designación del Consejo de Gobierno del Parlamento. Bien, efectivamente esto es así, el nombramiento se hace por decreto del Consejo de Gobierno de la Comunidad Autónoma. No me parece que esto tampoco sea una aberración, si tenemos en cuenta que el Consejo Consultivo es el órgano asesor del *Govern*. Se podría haber planteado de otra forma, entiendo su planteamiento; pero si es el órgano consultivo del *Govern*, no veo por qué haya que pensar que de ningún modo se tiene que limitar a que el nombramiento se efectúe por decreto del Consejo de Gobierno de la Comunidad Autónoma.

Otros temas de los que han hablado, vamos a ver. Bien, en cuanto al artículo 6 de nuestro proyecto de ley, con toda sinceridad les digo que estoy de acuerdo con ustedes. Quiero decir que los miembros del Consejo Consultivo entiendo que no deben ser cesados por decisión del Consejo de Gobierno, y espero que esta enmienda sea aceptada, porque efectivamente esa independencia podría quedar en entredicho. Lo entiendo, y creo que en esto no habrá ningún problema. En cuanto a la serie de competencias que se establece, o materias en que va a entrar a informar o dictaminar el Consejo Consultivo, creo que el texto alternativo del PSM es excesivo, por la sencilla razón de que entiendo que tampoco es la intención atiborrar o atosigar al Consejo Consultivo de la Comunidad con una cantidad ingente de trabajo, porque esto irá en demérito del rigor del trabajo que efectúe. Me parece excesivo. también se podrá hablar en su momento, pero creo que en este tema ustedes se han pasado. En cuanto a lo del régimen local, que no está claro a qué se refiere, también estoy de acuerdo. Habrá que aclarar a qué está refiriéndose ante algo tan genérico como lo que se cita aquí de régimen local.

Yo no recuerdo otros temas que ustedes... Si me he olvidado de alguno, en turno de contrarréplica podré matizarlo. Insisto en que entiendo que el texto es mejorable en muchísimos de sus aspectos, y entiendo que para eso estamos. Va a constituir este proyecto de ley una herramienta sobre la que trabajar, y si Dios quiere y hay el consenso que espero que haya en este tema, muchas enmiendas se podrán aceptar,

y saldrá un texto que será del agrado de todos nosotros. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cava de Llano. En torn de rèplica en primer lloc té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El primer de tot vull felicitar la Sra. Cava de Llano, perquè avui ho tenia difícil, i n'ha sortit el millor que n'ha pogut, donant la raó en qüestions diríem "de caixó", que ens alegra veure que estan disposats a acceptar temes importants en part, i en segona qüestió obviant altres qüestions delicades, i que aquí s'han plantejat en total claredat. EL tema de la nul·litat és un tema en el qual crec que no s'ha d'insistir, però nosaltres tenim el nostre dubte si es va corregir el text originari, on el Govern reconeixia les causes de nul·litat, després del primer debat on ja un membre del Govern aquí es plantar, negant una evidència d'una sentència del Tribunal Constitucional. No hi farem més incisos perquè ja hi ha hagut debats suficients, i ja no és el tema d'avui.

El que ens estranya és que la Sra. Cava de Llano hagi emprat els mateixos arguments nostres quant a reconèixer els dubtes que ha creat l'article 107 de la Constitució, quan diu que el Consell d'Estat és un òrgan consultiu del Govern, i aquí no s'intenti esmenar. Per què no fer un òrgan consultiu de la Comunitat Autònoma, on des del Parlament als consells insulars s'hi puguin dirigir. Hem de tenir en compte l'especial institucionalització de la nostra comunitat autònoma amb el paper important, de cada dia més important, que hauran de jugar els consells insulars. Aquest entenem que és un tema bàsic, i que aquest article 1 s'hauria de suprimir, perquè no és una qüestió tan senzilla, sinó que precisament aquest debat d'avui possiblement s'origina a arrel d'aquell article 107 de la Constitució que ja va posar el Consell d'Estat com a òrgan consultiu simplement del Govern.

Quant a la contradicció entre l'article 1 i el 2.3 em el tema que no hi pugui haver dictàmens d'altres òrgans consultius, per nosaltres és claríssim, és el suprem òrgan consultiu, i que una vegada que ha emès el dictamen no s'ha de sol·licitar dictamen a altre òrgan. La Sra. Cava de Llano diu que això no és tan important, quan els informes no són vinculants. No ho són, excepte en els casos en què la llei així ho estableix. Aquesta frase està textualment a l'article 4.2, de manera que hi ha informes vinculants i que -tal vegada pensam malament- el Govern si té un informe negatiu del Consell Consultiu que pugui demanar altres informes, la veritat no sabem a què obeeix. Però ens alegra moltíssim que coincideixi que és un desbarat que es pugui cessar dis-

crecionalment els membres del Consell Consultiu, i el tema en què em fet referència al règim local.

Ara bé, evidentment hi ha unes diferències fonamentals en la concepció del Consell Consultiu. Nosaltres hem al·ludit que volem un Consell Consultiu que, a part de les funcions administratives, exerceix la tutela de l'Estatut d'Autonomia i de la Constitució quant als actes de la pròpia Comunitat Autònoma, i seria molt interessant -sobretot quan parlem que l'Estat ens agredeix, no només en temes econòmics, sinó també fins i tot en competencials- també establir aquesta vigilància de les competències pròpies; també seria molt interessant que aquí prevéssem això.

Llavors hi ha un tema fonamental que no ha tocat, que és el de l'autonomia del Consell Consultiu que només li pot donar la total independència del Govern de la Comunitat Autònoma, i això -com deia el Sr. Pascual- només s'aconsegueix amb una secció pròpia del pressupost, amb una partida pressupostària que el Parlament li assigna. Evidentment que hi pot haver uns costos importants, i que s'han de tenir en compte, i el Sr. Pascual deia que hauríem de trobar solucions amb imaginació. Les solucions amb imaginació hi són. Hem parlat no fa molt de la despesa corrent del Govern de la Comunitat Autònoma. Actualment moltes de conselleries tenen assessors jurídics, que no tendran cap raó de ser si hi ha un Consell Consultiu amb garanties d'objectivitat i d'independència.

Per tant, la proposta que el nostre grup fa, la proposta d'aproximació és suprimir assessors, i podríem suprimir, per exemple, dels 27 assessors -nosaltres hem fet una repassada-, assessors que fan feines diguem-les d'assessoria jurídica: el Sr. Sebastià Roig, batle de Campos, 4.500.000 pessetes; la Sra. Margalida Ferrando, 3.163.000 pessetes; el Sr. Joan Josep Ferrando, assessor jurídic de la Conselleria adjunta a la Presidència, 4 milions i mig; La Sra. Lluïcia Pons, 3.163.000 pessetes; el Sr. Miquel Llull Vallespir, coordinador comarcal del Partit Popular de Manacor, gerent per a la millora d'habitatge rural, que la setmana que ve ho transferirem als consells insulars, i per tant ja no tindrà cap raó de ser, 4.457.000 pessetes; el Sr. Manuel Barrado, xofer assessor d'una conselleria; la Sra. Francisca Maria Serra, secretària d'una conselleria i assessora, 2.623.000 i 2.389.000 respectivament; el Sr. Manuel Pérez Ramos, secretari en actiu de l'Ajuntament de Sóller, 3.700.000; el Sr. Miquel Sánchez, 5.483.000; el Sr. Bartomeu Vicens, advocat en exercici, assessor jurídic de temes diversos, 3.800.000; el Sr. Joan Antoni Ramonell Amengual, batle de Montuïri, 1.268.000; el Sr. Gaspar Oliver, batle de Lluçmajor, 2.853.000; el Sr. Jaume Morey, assessor de Presidència, 4.497.000; el Sr. Jaume Manresa, assessor de temes diversos, 3.547.000; el Sr. Josep Maria Grau Muntaner, advocat exercici, assessor jurídic, 5.284.000.

Amb això estalviaríem 55.393.020 pessetes cada any. Si tenim en compte que els nostre cinc membres del Consell Consultiu podrien estar ben pagats, amb un sou de la categoria de conseller, d'uns 10 milions de pessetes, són 50 milions

de pessetes, aquí ja en tenia 55; i la resta -ja ho dèiem a la nostra primera intervenció-, compartir edifici, compartir serveis de documentació, bibliografia etcètera, amb el Síndic de Greuges, que un dia o l'altre s'haurà de crear perquè tenim la llei aprovada, amb el Síndic de Comptes que un dia o l'altre s'haurà de crear. Entenem que amb un cost de 70-80 milions de pessetes, dels quals ja els en suggerim 55, podria funcionar bé, un bon consell consultiu amb totes les competències que el nostre grup li atribueix; i sobretot un consell consultiu que realment ompliria el nostre entramat institucional. Pareix que no aniran per aquí els tirs, tornarem fer un organisme petit, provincià, i perquè no queda més remei, perquè el Tribunal Constitucional ens ho ha dit. No coincidim, evidentment, no tenim el mateix concepte del que és l'autonomia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Dins el torn de rèplica el Sr. Triay té la paraula.

EL SR TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Cava de Llano, amb una intervenció tan balsàmica, tan *light*, és difícil arremetre en contra de la seva contraargumentació, perquè realment entre el que ha assumit i el que ha amagat, li ha quedat poca cosa, però de totes maneres crec que hi ha unes puntualitzacions, que recalcar uns determinats punts és imprescindible en aquest segon torn.

En primer lloc, que ha estat un error dir que a l'exposició de motius el Govern ha comès un error publicant una exposició de motius que diu que és causa de nul·litat l'absència de dictamen consultiu. Probablement és un error, en el sentit que hi havia un text original que deia això, i que probablement deia la veritat i que va ser censurat, i aquesta censura va ser mal aplicada. La reforma està mal aplicada com aquells afusellats de'n Gila, que estaven mal afusellats que anaven per la vida disminuïts físics degut a un mal afusellament. Això és un text del Govern que ha estat mal afusellat i ha quedat un poc mal fet, però hi ha clarament les proves del que es pensava quan es redactava, abans d'alicar-hi el llapis vermell. Clar, com que vostès fan feina en castellà, el llapis vermell el varen aplicar en el text en castellà, i el text en català va quedar tal com era, i el text en català s'ha publicat al *Butlletí Oficial del Parlament*, i s'han posat les cartes damunt la taula.

Però bé, el subconscient delata "aquí està l'opinió inicial del Govern", i tampoc el tema no dona per més, especialment quan és el propi Grup Popular el que ens ha posat sobre el tema, perquè fins i tot tal vegada ni haguéssim donat compte si no haguéssim vist la meravellosa esmena del Grup Popular demanant la supressió de "so pena de nul·litat".

No és un suprem òrgan consultiu, el Consell Consultiu, perquè evidentment té dictàmens posteriors possibles, que és una de les causes que cap consell consultiu admet. No hi ha independència, no tan sols perquè són destituïbles, que vostè ja diu "bé, això ho hem d'arreglar"; però és que no hi ha independència perquè l'incompliment greu de les seves funcions ho decideix el Consell de Govern simplement amb audiència i informe, no amb la majoria, com altres consells consultius, amb l'antuència del propi consell consultiu, simplement amb un informe del qual es pot fer cas omís, es destitueix el membre per la raó que se li vulgui imputar d'incompliment de les seves funcions, una persona que fa feina honoríficament, per altra part, perquè com hem vist - i no se'ns ha dit el contrari - no cobren. Aquest senyors tenen dret a cobrar taxi si és que no viuen a prop, i clar, pel taxi tampoc no crec jo que se'ls pugui demanar després una dedicació molt intensa. Clar que per això hi ha els tres funcionaris que ho faran tot.

Respecte al cost del Consell Consultiu, que ens deia el Sr. Pascual. Bé, el cost sempre és un argument per desanimar, per dificultar la consolidació institucional de la Comunitat Autònoma, i això tampoc no pot ser. És cert que si vostè compara ara el que costa el Consell Consultiu, amb el pressupost actual, amb el pressupost de Catalunya, d'Andalusia o de Canàries, hi hauria una diferència percentuals molt substancials, perquè un poc similar, o una mica menor aquí, hi hauria un pressupost molt més ampli en aquestes comunitats. Però tengui en compte que el cost del Consell Consultiu se suposa que no creixerà amb el temps d'una manera important, que és una estructura que tenint un tamany, un llinar d'eficàcia, no té per què créixer al llarg del temps, mentre que els nostres pressuposts, els de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, indubtablement que creixeran, i moltíssim, amb la incorporació de les noves competències que ja estan aprovades a la Llei orgànica de transferència de competències, i que en qualsevol cas estan dins la reforma de l'Estatut que hem enviat al Congrés dels Diputats. Per tant, crec que això també s'hauria de relativitzar, tenint en compte que efectivament s'han de trobar fórmules perquè sigui un assessorament no excessivament oneros.

Hi ha una qüestió que és política, que no és el Tribunal Constitucional, jo voldria insistir, perquè no hem de mesclar allò que són les característiques de funcionament que ha de tenir d'independència, objectivitat, rigorosa qualificació tècnica, etcètera, de la comesa que encomanem a aquest consell consultiu, que això és una decisió estrictament política d'aquesta autonomia. Nosaltres podem donar al Consell Consultiu el mínim perquè supleixi els dictàmens del Consell d'Estat, o a més d'aquest mínim li podem donar tot un contingut que reforci l'entramat de la Comunitat Autònoma amb l'elaboració de normes i amb el plantejament de recursos d'inconstitucionalitat. Nosaltres optam per aquesta segona fórmula; nosaltres creim que el Govern ha de tenir l'assessorament d'aquest consell consultiu en matèries polítiques, com són les legislatives, les reglamentàries amb recursos davant el Tribunal Constitucional, i les administratives obligades per la llei també del Consell d'Estat; i que el Parla-

ment també ha de poder gaudir d'aquest assessorament del Consell Consultiu en matèries polítiques com són la tasca legislativa i els recursos al Tribunal Constitucional.

Nosaltres creim que la gratuïtat de les funcions, sobre la qual vostè ha passat sense tractar en absolut, basada en uns funcionaris en actiu, i per tant dependents i ubicus, i amb uns jubilats que tindran funció honorífica, crec que realment no és un bon model de consell consultiu. Realment aquest consell consultiu es pot convertir en un consell d'ancians que no és ralment el que necessita la Comunitat Autònoma, que té una sèrie de problemes jurídics molt complexos, basta recordar la complexitat que hi ha en el tema dels consells insulars, que és un tema fonamental, i que exigirà una gran dedicació d'aquest consell consultiu per posar realment les coses en el seu punt i establir una doctrina que tengui estabilitat, i que per tant aquest consell consultiu no ha de ser un cementeri de grans elefants jurídics.

I per acabar li voldria dir, Sra. Cava de Llano, que en aquest parlament hi ha un precedent de Consell Consultiu que vostès haguessin pogut recollir, perquè està fet per un correligionari seu, encara que en el seu moment no va tenir una tramitació parlamentària. El Sr. Lafuente, eminent jurista segons moltes opinions, i eurodiputat pel Partit Popular, l'any 1986 va presentar aquí un projecte de Consell Consultiu que realment diu tot el que nosaltres demanam, tot. Pràcticament l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari PSM I EEM la va fer el Sr. Lafuente l'any 1986 en aquest parlament. No, no; no se sembla, perquè està basada en el Consell Consultiu de Catalunya, i per tant no té l'estructura completa del Consell Consultiu de Canàries, que agafa les funcions autonòmiques i consultives legals del de Catalunya.

Per acabar, Sr. President, només voldria per cortesia, encara que crec que es desprèn de tota la intervenció, fixar la posició respecte del text alternatiu del Grup Parlamentari PSM I EEM. Creim que aconsegueix tots els requisits per ser un bon document per al treball parlamentari legislatiu per fer aquesta llei, que s'ha inspirat en bons exemples, que compleix les aspiracions d'autogovern, atès que incorpora els aspectes de recursos d'inconstitucionalitat i elaboració de lleis; i que a la vegada també compleix tots els requisits, que a més els desagrega, que no n'afegeix, simplement ho fa desagregadament, totes les obligacions de dictamen consultiu en relació al que era el dictamen del Consell d'Estat. I per altra, estam d'acord que participin -com les nostres esmenes parcials també han agafat- a la designació dels membres els consells insulars i el Parlament, i que per tant sigui un Consell Consultiu de la Comunitat Autònoma, i no tan sols del Govern de la Comunitat Autònoma. Per tant nosaltres, òbviament amb aquestes manifestacions que li faig, donarem suport a l'esmena a la totalitat amb text

alternatiu del Grup Parlamentari PSM I EEM. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. En torn de contrarèplica la Sra. Cava de Llano té la paraula.

LA SRA. CAVA DE LLANO I CARRIÓ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Triay, yo he explicado el error que ha habido en el texto en catalán que ha salido publicado en el BOPIB. Me parece que cuando hay un error y uno lo reconoce, pues ya está. Todos somos humanos, aquí no hay dioses, en consecuencia no hay nada más que objetar.

En cuanto -me dicen que sí que hay dioses por algún otro sitio, pero se están refiriendo no a mi partido, sino supongo que se están refiriendo a ..., pero no es nuestro caso-. Bien, en cuanto a ese error en catalán, me dice "usted trabaja con textos castellanos". Pues sí, Sr. Triay, yo trabajo con textos castellanos, supongo que no le llamará la atención. Intento trabajar también con otros textos, pero me resulta más fácil. Quizás si el BOPIB se hubiera publicado en las dos lenguas -la Mesa dijo que no para ahorrar- muchas cosas no habrían ocurrido. Pero no me parece que sea argumento que usted me tenga que decir, no me parece adecuado ni me parece oportuno.

Hoy, al calificar usted mi intervención, dice que ha sido balsámica, que ha sido *light*; otros días me dice que soy dura. Yo creo que me iré de este parlamento sin aceptar el término justo. Lo lamento. He sido *light*, como usted dice, porque cuando uno ve que hay buena voluntad por parte de todo el mundo para conseguir un buen texto, pues se pueden admitir, y se puede decir que las cosas se pueden mejorar. Me dice que me he saltado el tema de la autonomía. Bien, claro, todo esto depende de la concepción que se tenga del órgano consultivo que se quiera crear. Si estamos hablando de un consejo consultivo al igual que el Consejo de Estado que asesora al *Govern*, pues no les tiene que llamar la atención que el presupuesto no sea autónomo, quiero decir, esto es consecuencia de lo anterior, con lo que se podrá o no estar de acuerdo, pero es en coherencia con nuestro posicionamiento.

En cuanto a los nombramientos yo quiero hacer mención a que también se hace exactamente igual en el Consejo de Estado; ahora he estado buscando la Ley del Consejo de Estado, si miran ustedes el artículo 6, el 7 y el 9, el artículo 6 dice "el presidente del Consejo de Estado será nombrado por real decreto", el artículo 7 dice "los consejeros permanentes serán nombrados por real decreto", y el artículo 9 dice "los consejeros electivos serán nombrados por real decreto". Si tenemos en cuenta que nuestro consejo consultivo trae causa, o se ha querido hacer algo similar al Consejo de Estado, no tiene por qué llamar la atención.

Y por último la incompatibilidad, que esto se me había olvidado, y por eso he dicho que en turno de contraréplica le diría. En cuanto a la incompatibilidad, ustedes hablan de que debe ser así; nosotros consideramos que no forzosamente se tiene por qué incompatibilizar para el ejercicio de cualquier actividad profesional o mercantil, porque esto, si se exige que se trate de abogados con más de diez años de ejercicio profesional, y que tengan una capacidad jurídica reconocida, entendemos -como muy bien ha dicho el Sr. Pascual- que todo esto encarece enormemente y que no hay por qué fijar la incompatibilidad. Y quiero decir en este punto que el presidente del Consejo Consultivo de Cataluña es un señor que es catedrático de derecho civil, presidente del Consejo Consultivo, y abogado en ejercicio, con lo que yo estoy totalmente de acuerdo, porque yo entiendo que los consejeros del Consejo Consultivo no han de ser personas totalmente teóricas, porque aquí se habla de que esa incompatibilidad, en su proposición de ley, será para el ejercicio de una actividad profesional o mercantil, exceptuando las de la universidad y docencia. Bien, a mi me parece muy bien, pero o también le digo, por la experiencia que yo tengo, que hay muchas veces que hay personas que son demasiado teóricas y no pisan de pies en tierra; y entonces a mi me parece muy bien que no haya por qué haber esta incompatibilidad, que puedan ser personas que compatibilicen, i no me da miedo esto que decía el Sr. Triay de cómo se va entender que una persona hable sobre una zona verde si luego en su despacho... Mire yo creo en la ética profesional de todos mis compañeros abogados. Yo soy abogado, no llevo temas que afecten al Consell Insular, pero no me impide llevar separaciones, divorcios y problemas de arrendamiento y juicios declarativos.

En consecuencia insisto: se pueden hacer objeciones al proyecto de ley del Gobierno, entiendo que se hagan estas objeciones, y espero que durante el trámite parlamentario con las enmiendas que ustedes han presentado se llegue a una ley que sea admisible para todos. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cava de Llano. Sí, Sr. Triay?

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sí, per al·lusions, i molt breument. Estrictament per al·lusions. No, Sr. President, se m'ha imputat una declaració que ha dit el Sr. Sampol. Jo no he parlat de res de zones verdes ni d'advocats, i se m'ha anomenat. Simplement, que quedi constància que jo no ho he dit.

EL SR. PRESIDENT:

Hi hagi constància, idò, d'això.

Acabat el debat, passarem a les votacions.

En primer lloc deman a la cambra si pren en consideració la Proposició de llei número 1308, del Grup PSM I EEM, relativa a creació del Consell Consultiu de les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats que voten a favor de la presa en consideració, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

26 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. En conseqüència no es pren en consideració la Proposició de llei 1308 del Grup Parlamentari PSM I EEM.

I passam ara a la votació de les esmenes a la totalitat. Votarem en primer lloc l'esmena a la totalitat 1757, del Grup Parlamentari SOCIALISTA al Projecte de Llei 1410.

Senyores i senyors diputats que voten a favor d'aquesta esmena de totalitat, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

26 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena a la totalitat número 1757.

I passam ara a la votació de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu número 1757, del Grup Parlamentari PSM I EEM al Projecte de Llei 1410.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

26 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada l'esmena a la totalitat número 1757, del Grup PSM I EEM.

I esgotat l'ordre del dia, conclou aquesta sessió. Moltes gràcies a tots.